

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ APOCALIPSE¹

[Introdução]

1.1 Αποκαλυψις Ιησου Χριστου ἦν εδωκεν αυτω ὁ Θεος δειξαι τοις δουλοις Revelação de-Jesus Cristo, a-qual ³deu ⁴a-Ele ¹o ²Deus para-mostrar aos escravos

αυτου ἀ δει γενεσθαι ἐν ταχει. Και εσημανεν αποστειλας δια του dEle as-coisas que-tem-de acontecer com pressa. E comunicou, enviando por o

αγγελου αυτου τω δουλω αυτου Ιωαννη, 2 ὃς εμαρτυρησεν τον λογον του Θεου, anjo dEle ao escravo dEle, João, quem testificou da palavra do Deus,

και την μαρτυριαν Ιησου Χριστου— ὅσα ειδεν, και ἀτινα a-saber, do testemunho de-Jesus Cristo — das-coisas-que Ele-viu, tanto as-coisas-que

εισι και ἀ χρη γενεσθαι μετα ταυτα. 3 Μακαριος ὁ αναγινωσκων, são como as-que precisam acontecer após estas. Bem-aventurado o lendo,

και οι ακουοντες τους λογους της προφητειας και τηρουντες τα ἐν αυτη e os ouvindo as palavras da profecia e guardando as-coisas em ela

γεγραμμενα· ὁ γαρ καιρος εγγυς.
escritas; ²o ¹porque tempo perto.

04 Ιωαννης, ταις ἐπτα εκκλησιαις ταις ἐν τη Ασιᾳ Χαρις ὑμιν και ειρηνη απο ὁ João, às sete igrejas, as em a Ásia: Graça a-vós e paz da parte de o
ῶν και ὁ ἦν και ὁ ερχομενος, και απο των ἐπτα Πινευματων ἀ εστιν
sendo e o que-era e o vindo, e da parte de os sete Espiritos os-quais está
εινωπιον του θρονου αυτου, 5 και απο Ιησου Χριστου, ὁ μαρτυς ὁ πιστος, ὁ
perante do trono dEle, e da parte de Jesus Cristo, a testemunha a fiel, o
πρωτοτοκος εκ των νεκρων και ὁ αρχων των βασιλεων της γης. Τω αγαπησαντι
primogênito dentre os mortos e o princípio dos reis da terra. Ao tendo-²amado
ἡμας και λουσαιντι ἡμας απο των ἀμαρτιων ἡμων ἐν τω αἵματι αυτου 6—και
¹nos e tendo-²lavado ¹nos de os ²pecados ¹nossos por o sangue dEle — aliás,
εποιησεν ἡμας βασιλειαν, ιερεις τω Θεω και Πατρι αυτου—αυτω ἡ δοξα και το
Ele-²fez ¹nos um-reino, sacerdotes ao Deus e Pai dEle — a-Ele a glória e o
κρατος εἰς τους αιωνας των αιωνων. Αμην.
domínio ⁵adentro ¹os ²séculos ³dos ⁴séculos. Amém.

07 Ιδου, ερχεται μετα των νεφελων, και οψεται αυτον πας οφθαλμος, και οἵτινες Eis-que Ele-vem com as nuvens, e ³verá ⁴Ele ¹cada ²olho, inclusive os-que

¹ O texto grego segue o consenso dos manuscritos gregos do Novo Testamento, em geral mais que 95% dos mesmos—hoje em dia é comumente conhecido por Texto Majoritário. Tanto o texto grego como a tradução são da responsabilidade de Wilbur (Dr. Gilberto) Norman Pickering, ThM PhD. Os pequenos números afixados ao início das palavras dão a seqüência em que devem ser lidas, obedecendo a gramática portuguesa. As vírgulas vêm após a última palavra da frase sendo destacada, obedecida a ordem numérica, exceto quando a vírgula vem antes duma citação direta. Traços ligando palavras significa que as palavras assim ligadas traduzem um único vocábulo grego. Palavras gregas ligadas por um traço de sublinhar funcionam como um vocáculo.

αυτον εξεκεντησαν. Και κοψουνται επ' αυτον πασαι αἱ φυλαι της γης.
²Ele ¹trespassaram. E ⁶baterão-o-peito ⁷por-causa-de ⁸Ele ¹todas ²as ³tribos ⁴da ⁵terra.

Ναι, αμην!

Sim, de-fato!

08 "Εγω ειμι το Αλφα και το Ω," λεγει Κυριος ὁ Θεος, "Ο ων και ὁ ἦν και
 "Eu sou o Alfa e o Ômega," diz ²Senhor ¹o Deus, "O sendo e o que-era e
 ὁ ερχομενος, ὁ Παντοκρατωρ."
 o vindo, o Todo-poderoso."

[João é comissionado]

1.9 Εγω Ιωαννης, ὁ αδελφος ὑμων και κοινωνος ἐν τῃ θλιψει και βασιλεια και
 Eu, João, o ²irmão ¹vosso e companheiro em a tribulação e reino e
 ὑπομονη ἐν Χριστω Ιησου, εγενομην ἐν τη νησω τη καλουμενη Πατμω δια
 perseverança em Cristo Jesus, estava em a ilha, a chamada Patmos, por-causa-de
 τον λογον του Θεου και δια την μαρτυριαν Ιησου Χριστου. 10 Εγενομην ἐν
 a palavra do Deus e por-causa do testemunho de-Jesus Cristo. Fiquei em
 πνευματι ἐν τη Κυριακη ἡμερα και ηκουσα φωνην οπισω μου, μεγαλην ὡς σαλπιγγος,
 espírito em o ²do-Senhor ¹dia e ouvi uma-voz atrás de-mim, forte como trombeta,
 11 λεγουσης, "Ο βλεπεις γραψον εἰς βιβλιον και πεμψον ταις ἐπτα εκκλησιαις· εἰς
 dizendo, "O-que vês escreve em um-livro e manda às sete igrejas; para
 Εφεσον και εἰς Σμυρναιν και εἰς Ηεργαμον και εἰς Θυατειρα και εἰς Σαρδεις και εἰς
 Éfeso e para Esmirna e para Pérgamo e para Tiatira e para Sardes e para
 Φιλαδέλφειαν και εἰς Λαοδικειαν." 12 Και εκει επεστρεψα βλεπειν την φωνην ἥτις
 Filadélfia e para Laodicéia." E aí me-virei para-ver a voz a-qual
 ελαλει μετ'_εμου. Και επιστρεψας ειδον ἐπτα λυχνιας χρυσας, 13 και ἐν μεσω των
 falava comigo. E havendo-virado vi sete candeeiros de-ouro, e em meio dos
 ἐπτα λυχνιων ὄμοιον σίω ανθρωπου, εινδεδυμενον ποδηρη και περιεζωσμενον
 sete candeeiros um-semelhante a-filho de-homem, vestido ate-os-pés e cingido
 προς τοις μαζοις ζωνην χρυσην. 14 Ἡ δε κεφαλη αυτου, και αἱ τριχες,
 por os mamilos com-cinto de-ouro. ²A ¹já cabeça dEle, a-saber os cabelos,
 λευκαι ὡσει εριον, λευκον ὡς χιων· και οι οφθαλμοι αυτου ὡς φλοξ πυρος·
 eram-brancos como lã, branca como neve; e os olhos dEle como chama de-fogo;
 15 και οἱ ποδες αυτου ὄμοιοι χαλκολιβαιω, ὡς ἐν καμινω πεπυρωμενοι, και
 e os pés dEle semelhantes a-bronze-fino, como ²em ³fornalha, ¹tendo-sido-refinado e
 ἡ φωνη αυτου ὡς φωνη ὑδατων πολλων, 16 και εχων ἐν τη δεξιᾳ χειρι αυτου αστερας
 a voz dEle como som de-águas muitas, e tendo em a ²direita ¹mão dEle ²estrelas
 ἐπτα, και ἐκ του στοματος αυτου ρόμφαια διστομος οξεια εκπορευομενη, και ἡ οψις
¹sete, e de a boca dEle espada de-dois-gumes, afiada, saindo, e o rosto
 αυτου ὡς ὁ ἥλιος φαινει ἐν τη δυναμει αυτου.
 dEle como o sol brilha em a ²força ¹sua.

17 Καὶ ὅτε εἶδον αὐτὸν, ἐπεσα πρὸς τοὺς ποδὰς αὐτοῦ ὡς νεκρός. Καὶ επεθῆκεν τὴν Ε quando vi Ele, caí a os pés dEle como morto. E Ele-colocou a

δέξιαν αὐτοῦ χειρα ἐπ' εμε λεγων, "Μη φοβου· εγώ εἰμι ὁ Πρωτος καὶ ὁ Εσχατος,
²direita ³dEle ¹mão sobre mim dizendo, "Não temas; Eu sou o Primeiro e o Último,

18 καὶ ὁ ζων, καὶ εγενομην νεκρος, καὶ ιδου, ζων ειμι εἰς τους αιωνας
a-saber, o vivendo; de-fato, fiquei morto, mas eis-que vivendo existo para os séculos

των αιωνων. Αμην. Καὶ εχω τας κλεις του Θανατου και του "Άδου. **19** Γραψον
dos séculos. De-fato! E tenho as chaves da Morte e do Hades. ²Escreve

ουν ᾧ ειδες, και ᾧ εισιν, και ᾧ μελλει γενεσθαι μετα ταυτα.
¹portanto as-coisas-que viste, e as-que são, e as-que irão acontecer após estas.

20 Το μυστηριον των ἔπτα αστερων ὡν ειδες επι της δεξιας μου, και τας ἔπτα
O mistério das sete estrelas, as-quais viste sobre a ²direita, ¹minha e os sete
λυχνιας τας χρυσας· οι ἔπτα αστερες αγγελοι των ἔπτα εκκλησιων εισιν, και αι
candeeiros, os de-ouro: as sete estrelas ²mensageiros ³das ⁴sete ⁵igrejas, ¹são e os
ἔπτα λυχνιαι ᾧς ειδες ἔπτα εκκλησιαι εισιν.
sete candeeiros, os-quais viste, ²sete ³igrejas ¹são.

[As sete cartas]

[a Éfeso]

2.1 "Τω αγγελω της ἐν Εφεσω εκκλησιας γραψον· Ταδε λεγει ὁ κρατων τους ἔπτα
"Ao mensageiro da ²em ³Éfeso ¹igreja escreve: Estas-coisas diz o segurando as sete
αστερας ἐν τη δεξια αυτου, ὁ περιπατων ἐν μεσω των ἔπτα λυχνιων των χρυσων.
estrelas em a direita dEle, o perambulando em meio aos sete candeeiros, os de-ouro:

2 Όιδα τα εργα σου και τον κοπον και την ὑπομονην σου, και ὅτι ού δυνη
'Conheço as ²obras, ¹tuas inclusive o labor, e a ²perseverança, ¹tua e que não podes
βαστασαι κακους. Και επειρασας τους λεγοντας ἔαυτους αποστολους ειναι και ουκ εισιν,
suportar maus. E testaste os dizendo de-si ²apóstolos ¹ser e não são,
και εύρες αυτους ψευδεις· 3 και εβαστασας και ὑπομονην εχεις δια
e achaste eles mentirosos; e agüentaste e ²perseverança ¹tens por-causa-de
το ονομα μου και ουκ εκοπιασας.
o ²nome, ¹meu e não desfaleceste.

04 Άλλα εχω κατα σου ὅτι την αγαπην σου την πρωτην αφηκας. **5** Μνημονευε ουν
'Contudo tenho contra ti que ²o ⁴amor, ³teu ⁵o ⁶primeiro ¹deixaste. ²Considera ¹portanto,
ποθεν εκπεπτωκας και μετανοησον και τα πρωτα εργα ποιησον· εἰ δε μη, ερχομαι σοι
de-onde vagaste e arrepende-te, e ²as ³primeiras ⁴obras ¹faz; ²se ¹mas não, virei a-ti
ταχυ και κινησω την λυχνιαν σου εκ του τοπου αυτης—εαν μη μετανοησης.
com-ímpeto e tirarei o ²candeeiro ¹teu de o lugar dele — se não te-arrependeres.

6 Άλλα τουτο εχεις, ὅτι μισεις τα εργα των Νικολαιτων, ᾧ καγω μισω.
Mas isto tens, que odeias as obras dos Nicolaitas, as-quais eu-também odeio.

- 07 "Ο εχων ους ακουσατω τί το Πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις. Τω νικωντι δωσω
 'Ο tendo ouvido, que-ouça o-que o Espírito diz às igrejas. Ao vencendo, darei
 αυτω φαγειν εκ του ξυλου της ζωης, ὅ εστιν ἐν μεσω του Παραδεισου του Θεου μου.'
 a-ele comer de a árvore da vida, a-qual está em meio do Paraíso do ²Deus ¹meu.
 [a Esmirna]
- 08 "Και τω αγγελω της ἐν Σμυρνῃ εκκλησιας γραψουν· Ταδε λεγει ὁ Πρωτος και ὁ
 "Ε ao mensageiro da ²em ³Esmirna ¹igreja escreve: Estas-coisas diz o Primeiro e o
 Εσχατος, ὃς εγενετο νεκρος και εζησεν· 9 Όιδα σου τα εργα και την θλιψιν και την
 Último, o-que tornou-se morto e reviveu: 'Conheço ²tus ¹as obras e a aflição e a
 πτωχειαν (αλλα πλουσιος εἰ), και την βλασφημιαν των λεγοντων Ιουδαιους ειναι έαυτους
 pobreza (mas ²rico ¹és), e a calúnia dos dizendo ³Judeus ²ser ¹de-si
 και ουκ εισιν, αλλα συναγωγη του Σατανα. 10 Μηδεν φοβουν ἀ
 e não são, mas-são sinagoga do Satanás. Nenhum das-coisas temas, as-quais
 μελλεις πασχειν. Ιδου δη, μελλει βαλειν ὁ διαβολος ἐξ ὑμων εἰς φυλακην,
 estás-para sofrer. Deveras mesmo, ³está-para ⁴jogar ¹o ²diabo de vós ²adentro, ¹prisão
 ἵνα πειρασθητε, και ἔξετε θλιψιν ἡμερων δεκα. Γινου πιστος αχρι θανατου,
 para-que sejais-testados, e tereis aflição ²dias ¹dez. Fica fiel até morte,
 και δωσω σοι τον στεφανον της ζωης.
 e ²darei ¹te a coroa da vida.
- 11 "Ο εχων ους ακουσατω τί το Πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις. Ο νικων ού μη
 'Ο tendo ouvido que-ouça o-que o Espírito diz às igrejas. O vencendo não não
 αδικηθη εκ του θανατου του δευτερου.'
 será-prejudicado por a morte, a segunda.'
- [a Pérgamo]
- 12 "Και τω αγγελω της ἐν Ηεργαμω εκκλησιας γραψουν· Ταδε λεγει ὁ εχων την
 "Ε ao mensageiro da ²em ³Pérgamo ¹igreja escreve: Estas-coisas diz o tendo a
 ρομφαιαν την διστομον την οξειαν· 13 Όιδα τα εργα σου και που κατοικεις,
 espada, a de-dois-gumes, a afiada: 'Conheço as ²obras ¹tus e onde moras,
 ὅπου ὁ θρονος του Σατανα. Και κρατεις το ονομα μου, και ουκ ηρησω την πιστιν μου
 onde o trono do Satanás. E seguras o ²nome, ¹meu e não negaste a ²fé ¹minha
 ἐν ταις ἡμεραις ἐν αἰς Αντιπας ὁ μαρτυς μου ὁ πιστος, ὃς απεκτανθη
 em os dias em os-quais Antipas a ²testemunha, ¹minha a fiel, o-qual foi-morto
 παρ' ὑμιν, ὅπου ὁ Σατανας κατοικει.
 entre vós, onde o Satanás mora.
- 14 'Αλλ' εχω κατα σου ολιγα, Ὡτι εχεις εκει κρατουντας την διδαχην Βαλααμ,
 'Contudo, tenho contra ti algumas-coisas, pois tens aí adeptos da doutrina de-Balaão,
 ὃς εδιδαξεν τον Βαλακ βαλειν σκανδαλον ενωπιον των υἱων Ισραηλ, φαγειν
 o-qual ensinou o Balaque a-jogar pedra-de-tropeço perante os filhos de-Israel, a-comer
 ειδωλοθυτα και πορνεισαι. 15 Ούτως εχεις και συ κρατουντας την διδαχην
 coisas-oferecidas-a-ídolo e a-fornicar. Assim, ³tens ¹também ²tu adeptos da doutrina

των Νικολαίτων ὅμοιως. 16 Μετανοησον! Εἰ δε μη, ερχομαι σοι ταχυ και dos Nicolaítas igualmente. Arrepende-te! ²Se ¹mas não, virei a-ti com-ímpeto e

πολεμησω μετ' αυτων ἐν τη ρόμφαια του στοματος μου.
lutarei contra eles com a espada da ²boca ¹minha.

17 "Ο εχων ους ακουσατω τί το Πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις. Τω νικωντι δωσω αυτω 'Ο tendo ouvido que-ouça o-que o Espírito diz às igrejas. Ao vencendo darei a-ele φαγειν απο του μανια του κεκρυμμενου. Και δωσω αυτω ψηφον λευκην, και επι την comer de o maná, o escondido. E darei a-ele uma-pedrinha branca, e sobre a ψηφον ονομα καινον γεγραμμενον, ὃ ουδεις οιδεν εἰ μη ὁ λαμβανων.' pedrinha um-²nome ¹novo escrito, o-qual ninguém conhece, senão o recebendo.'

[a Tiatira]

18 "Και τω αγγελω της ἐν θυατειροις εκκλησιας γραψουν· Ταδε λεγει ὁ Υἱος του Θεου, ὁ εχων τους οφθαλμους αυτου ώς φλογα πυρος, και οι ποδες αυτου ὅμοιοι Deus, o tendo os olhos dEle como chama de-fogo, e os pés dEle semelhante χαλκολιβανω· 19 'Οιδα σου τα εργα και την αγαπην και την πιστιν και την a-bronze-fino: 'Conheço ²tuas ¹as obras, a-saber, o amor e a fé e o διακονιαν και την ὑπομονην σου· και τα εργα σου τα εσχατα πλειονα των πρωτων. servizo, e o ²agüentar ¹teu; e as ²obras, ¹tuas as últimas maiores que-as primeiras.

20 'Αλλ' εχω κατα σου ὅτι αφεις την γυναικα σου Ιεζαβελ, ἢ λεγει ἔαυτην προφητιν, και 'Mas tenho contra ti que toleras a ²mulher, ¹tua Jezabel, quem ²diz ¹se profetiza e διδασκει και πλανα τους εμους δουλους πορνευσαι και φαγειν ειδωλοθυτα. ensina e engana os meus escravos a-fornicar e a-comer coisas-oferecidas-a-ídolo.

21 Και εδωκα αυτη χρονον ἵνα μετανοηση, και οὐ θελει μετανοησαι εκ της Inclusive tenho-dado a-ele tempo para-que se-arrependa, e não quer arreender-se de a πορνειας αυτης. 22 Ιδου, βαλλω αυτην εἰς κλινην, και τους μοιχευοντας μετ' prostituição dela. Eis-que estou-jogando ela ²adentro, ¹leito e os adulterando com αυτης εἰς θλιψιν μεγαλην, εαν μη μετανοησωσιν εκ των εργων αυτης. 23 Και τα ela ³adentro, ²aflição ¹grande se não se-arreenderem de as obras dela. E as τεκνα αυτης αποκτενω ἐν θανατω· και γνωσονται πασαι αι εκκλησιαι ὅτι εγω ειμι ὁ criancas dela matarei com morte; e ⁴saberão ¹todas ²as ³igrejas que eu sou o ερευνων νεφρους και καρδιας, και δωσω ὑμιν ἔκαστω κατα τα εργα ὑμων. sondando mentes e corações, e darei ²de-vós ¹a-cada-um segundo as ²obras ¹vossas.

24 "Υμιν δε λεγω, τοις λοιποις τοις ἐν Θυατειροις, ὅσοι ουκ εχουσιν την ³A-vós, ¹agora ²digo aos demais, aos em Tiatira — tantos-quantos não detêm o διδαχην ταυτην, οἵτινες ουκ εγνωσαν τα βαθεα του Σατανα, ώς λεγουσιν, ensino este, os-quais não têm-conhecido as profundezas do Satanás, como dizem — οὐ βαλλω εφ' ὑμας αλλο βαρος· 25 πλην ὃ εχετε κρατησατε αχρις οὐ αν não coloco sobre vós outro peso; somente ²o-que ³tendes ¹segurai até quando ἔξω. 26 Και ὁ νικων και ὁ τηρων αχρι τελους τα εργα μου, δωσω αυτω

eu-vier. E o vencendo e o guardando até fim as ²obras, ¹minhas darei a-ele

εξουσιαν επι των εθνων 27—και ποιμανει αυτους ἐν ῥαβδῳ σιδηρᾳ· ὡς τα σκευη autoridade sobre as nações — e pastoreará eles com cajado de-ferro; ²como ³os ⁴potes,

τα κεραμικα συντριβησεται—28 ὡς καγω ειληφα παρα του ⁵os ⁶de-barro ¹serão-esmagados — assim-como eu-também tenho-recebido da-parte do

Πατρος μου. Και δωσω αυτω τον αστερα τον πρωινον.

²Pai ¹meu. E darei a-ele a estrela da manhã.

29 "Ο εχων ους ακουσατω τί το Πινευμα λεγει ταις εκκλησιαις.
 'Ο tendo ouvido que-ouça o-que o Espírito diz às igrejas.'

[a Sardes]

3.1 "Και τω αγγελω της ἐν Σαρδεσιν εκκλησιας γραψον· Ταδε λεγει ὁ εχων τα
 "E ao mensageiro da ²em ³Sardes ¹igreja escreve: Estas-coisas diz o tendo os
 ἔπτα πινευματα του Θεου και τους ἔπτα αστερας· Ὁιδα σου τα εργα, ὅτι ονομα εχεις
 sete espíritos do Deus e as sete estrelas: 'Conheço ²tus ¹as obras, que ²nome ¹tens
 ὅτι ζης και νεκρος εἰ. 2 Γινου γρηγορων και στηρισον τα λοιπα ᾧ
 que vivas e ²morto ¹és. Fica atento e fortalece as-coisas restantes, as-quais
 εμελλεις αποβαλειν, οὐ γαρ εὔρηκα σου τα εργα πεπληρωμενα ενωπιον
 estás-prestes a-jogar-fora, ²não ¹pois tenho-achado ²tus ¹as obras cumplidas perante
 του Θεου μου. 3 Μνημονευ ουν πως ειληφας και ηκουσας, και τηρει, και
 o ²Deus ¹meu. ²Lembra-te ¹portanto, como recebeste e ouviste, e segura, e
 μετανοησον· εαν ουν μη γρηγορησης, ήξω επι σε ὡς κλεπτης, και οὐ μη γνως
 arrepende-te; ²se ¹porque não vigiares, virei sobre ti como ladrão, e não não saberás
 ποιαν ὥραν ήξω επι σε.
 qual hora virei sobre ti.

04 'Αλλ' ολιγα εχεις ονοματα ἐν Σαρδεσιν ᾧ ουκ εμολυνιαν τα ίματια αυτων·
 'Mas ²alguns-poucos ¹tens nomes em Sardes, os-quais não contaminaram as vestes deles;
 και περιπατησουσιν μετ'_εμου ἐν λευκοις, ὅτι αξιοι εισιν. 5 'Ο νικων ούτως
 e eles-andarão comigo em brancas, porque dignos são. O vencendo ²assim
 περιβαλειται ἐν ίματιοις λευκοις, και οὐ μη εξαλειψω το ονομα αυτου εκ της Βιβλου
¹será-vestido em vestes brancas, e não não apagarei o nome dele de o Livro
 της Ζωης, και όμολογησω το ονομα αυτου ενωπιον του Πατρος μου και ενωπιον
 da Vida, e confessarei o nome dele perante o ²Pai ¹meu e perante
 των αγγελων αυτου.
 os anjos dEle.

06 "Ο εχων ους ακουσατω τί το Πινευμα λεγει ταις εκκλησιαις.
 'Ο tendo ouvido que-ouça o-que o Espírito diz às igrejas.'

[a Filadélfia]

07 "Και τω αγγελω της ἐν Φιλαδελφεια εκκλησιας γραψον· Ταδε λεγει ὁ ἄγιος,
 "E ao mensageiro da ²em ³Filadélfia ¹igreja escreve: Estas-coisas diz o Santo,

ὁ αληθινος, ὁ εχων την κλειν του Δαυιδ, ὁ ανοιγων και ουδεις κλεισει αυτην εἰ_μη o Verdadeiro, o tendo a chave do Davi, o abrindo e ninguém fecha ela senão ὁ ανοιγων, και ουδεις ανοιξει· 8 Ὁιδα σου τα εργα. Ιδου, δεδωκα ενωπιον o abrindo, e ninguém abre: 'Conheço ²tus ¹as obras. Vê, tenho-colocado perante σου θυραν ανεωγμενην, ἦν ουδεις δυναται κλεισαι αυτην· ὅτι μικραν εχεις ti uma-porta aberta, a-qual ninguém pode fechar ela; pois ²pequena ¹tens δυναμιν και ετηρησας μου τον λογον και ουκ ηρησω το ονομα μου. 9 Ιδου, διδωμι φορça e guardaste ²minha ¹a palavra, e não negaste o ²nome ¹meu. Vê, determino εκ της συναγωγης του Σατανα, των λεγοντων ἐαυτους Ιουδαιους ειναι και ουκ εισιν, αλλα de a sinagoga do Satanás, dos dizendo de-si ²Judeus ¹ser e não são, mas ψευδονται—ιδου, ποιησω αυτους ἵνα ἥξωσιν και προσκυνησωσιν ενωπιον των ποδων mentem — eis-que farei ²eles ¹com-que venham e se-prostrem perante os ²pés, σου και γνωσιν ὅτι ηγαπησα σε. 10 Ὅτι ετηρησας τον λογον της ὑπομονης ¹teus e saberão que eu-²amei ¹te. Porque guardaste a ²palavra ³da ⁴perseverança, μου, καγω σε τηρησω εκ της ὥρας του πειρασμου της μελλουσης ερχεσθαι επι ¹minha eu-também te guardarei de a hora da provação, da prestes a-vir sobre της οικουμενης ὄλης, πειρασαι τους κατοικουντας επι της γης. a terra-habitada toda, para-provar os moradores sobre a terra.

11 Ἐρχομαι ταχυ. Κρατει ὁ εχεις, ἵνα μηδεις λαβῃ τον στεφανον σου. 12 Ὁ Venho depressa. Segura o-que tens, para-que ninguém carregue a ²coroa ¹tua. O νικων, ποιησω αυτον στυλον ἐν τω ναω του Θεου μου, και εξω οὐ μη εξελθη vencendo, farei ele coluna em o templo do ²Deus ¹meu, e para-fora não não sairá ετι. Και γραψω επ' αυτον το ονομα του Θεου μου και το ονομα της πολεως του jamais. E escreverei em ele o nome do ²Deus ¹meu e o nome da cidade do Θεου μου, της καινης Ιερουσαλημ, ἡ καταβαινει εκ του ουρανου απο του Θεου ²Deus ¹meu — a nova Jerusalém, a-qual desce de o céu da parte do ²Deus μου, και το ονομα μου το καινον. ¹meu — e o ²nome ¹meu, o novo.

13 Ὅτι εχων ους ακουσατω τι το Πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις.' 'O tendo ouvido que-ouça o-que o Espírito diz às igrejas.' [a Laodicéia]

14 "Και τω αγγελω της ἐν Λαοδικεια εκκλησιας γραψουν· Ταδε λεγει ὁ Αμην, ὁ "E ao mensageiro da ²em ³Laodicéia ¹igreja escreve: Estas-coisas diz o Amém, a μαρτυς ὁ πιστος και αληθινος, ἡ αρχη της κτισεως του Θεου· 15 Ὁιδα σου τα testemunha, a fiel e verdadeira, o originador da criação do Deus: 'Conheço ²tus ¹as εργα, ὅτι ουτε ψυχρος εἶ ουτε ζεστος. Οφελον ψυχρος ἥς ἡ ζεστος. 16 Ούτως obras, que nem ²frio ¹és nem quente. Quem-me-dera ²frio ¹fosses ou quente. Então, ὅτι χλιαρος εἶ, και οὐ ζεστος ουτε ψυχρος, μελλω σε εμεσαι εκ του στοματος μου. porque ²morno, ¹és e não quente nem frio, estou-para te vomitar de a ²boca ¹minha.

17 Ὅτι λεγεις, "Πλουσιος ειμι, και πεπλουτηκα, και ουδενος χρειαν

Porque tu-dizes, "Rico sou,²mesmo ¹tenho-enriquecido e nenhuma necessidade

εχω," καὶ οὐκ οιδας ὅτι συ εἶ ὁ ταλαιπωρος—καὶ ὁ ελεεινος καὶ πτωχος καὶ tenho," e não sabes que tu és o mais-miserável — mesmo o mais-coitado e pobre e τυφλος καὶ γυμνος—18 συμβουλευω σοι αγορασαι χρυσιον παρ' εμου πεπυρωμενον εκ cego e nu — aconselho te a-comprar ouro de mim, refinado por πυρος ἵνα πλουτησης· καὶ ἴματια λευκα ἵνα περιβαλη καὶ μη φαινερωθη ἡ fogo, para enriqueceres; e vestes brancas para ficas-vestido, e não ficar-exposta a αισχυνη της γυμνοτητος σου· καὶ κολλουριον εγχρισον επι τους αφθαλμους σου ἵνα vergonha da ²nudez ¹tua; e ²colírio ¹aplica sobre os ²olhos, ¹teus para-que βλεπης. 19 Εγω ὕσους εαν φιλω ελεγχω καὶ παιδευω. Ζηλωσον ουν καὶ vejas. Eu ⁴a-tantos ⁵quantos ⁶amo ¹repreendo ²e ³disciplino. ²Sé-zelozo ¹portanto, e μετανοησον.
arrepende-te.

20 Ἰδου, ἔστηκα επι την θυραν καὶ κρουω. Εαν τις ακουση της φωνης μου 'Eis-que estou-em-pé perante a porta e bato. Se alguém ouvir a ²voz ¹minha καὶ ανοιξῃ την θυραν, καὶ εισελευσομαι προς αυτον καὶ δειπνησω μετ' αυτου, καὶ αυτος e abrir a porta, tanto entrarei para ele como cearei com ele, e ele μετ'_εμου. 21 Ο νικων, δωσω αυτω καθισαι μετ'_εμου ἐν τω θρονω μου, ὡς comigo. Ao vencendo, darei a-ele assentar-se comigo em o ²tronco, ¹meu assim καγω ενικησα καὶ εκαθισα μετα του Πατρος μου ἐν τω θρονω αυτου. como-eu venci e tomei-assento com o ²Pai ¹meu em o trono dEle.

22 "Ο εχων ους ακουσατω τί το Ηνευμα λεγει ταις εκκλησιαις'."
'O tendo ouvido que-ouça o-que o Espírito diz às igrejas'."

[As coisas que acontecerão após estas]

4.1 Μετα ταυτα ειδον καὶ idou, θυρα ανεωγμενη ἐν τω ουρανω, καὶ ἡ φωνη
Após estas-coisas olhei e eis uma-porta aberta em o céu, e a voz,
ἡ πρωτη, ἥν ηκουσα ὡς σαλπιγγος λαλουσης μετ'_εμου, λεγουσα, "Αναβα ὡδε, καὶ
a primeira que ouvi, como trombeta, falando comigo, dizendo, "Sobe aqui, e
δειξω σοι ἀ δει γενεσθαι μετα ταυτα."
²mostrarei ¹te as-coisas que-têm de-acontecer apóas estas."

[A sala do Trono]

02 Καὶ ευθεως εγενομην ἐν πνευματι καὶ idou, θρονος εκειτο ἐν τω ουρανω (καὶ E imediatamente fiquei em espírito, e eis um-trono posto em o céu (e
επι του θρονου καθημενος) 3 ὄμοιος ὄρασει λιθω τασπιδι και σαρδιω,
sobre o trono um-assentado) similar em-aparência a-uma-pedra, jaspe e sardônio,
και τρις κυκλοθεν του θρονου, όμοια ὄρασει σμαραγδινω. 4 και
e um-arco-iris em-torno do trono, similar em-aparência a-uma-esmeralda; e
κυκλοθεν του θρονου θρονοι εικοσι τεσσαρες, και επι τους θρονους ειδον τους εικοσι
ao-redor do trono ³tronos, ¹vinte ²quatro e sobre os tronos vi os vinte

τεσσαρες πρεσβυτερους καθημενους, περιβεβλημενους ἐν ἵματιοις λευκοις, και επι τας quatro anciãos assentados, vestidos em vestes brancas, e sobre as κεφαλας αυτων στεφανους χρυσους. 5 Και εκ του θρονου εκπορευονται αστραπαι και cabeças deles coroas de-ouro. E de o trono sairam relâmpagos e φωναι και βρονται. Και ἑπτα λαμπαδες πυρος καιομεναι εινωπιον του θρονου αυτου, vozes e trovões. E sete lâmpadas de-fogo queimavam perante o trono dEle, αἵ εισιν ἑπτα πνευματα του Θεου· 6 και εινωπιον του θρονου ὡς θαλασσα ήλαινη, as-quais são sete espíritos do Deus; e perante o trono como mar de-vidro, δόμοια κρυσταλλω. similar a-cristal.

[os quatro seres viventes]

06^b Και ἐν μεσω του θρονου και κυκλω του θρονου τεσσαρα ζωα γεμοιτα E em meio do trono e ao-redor do trono quatro seres-viventes, cheios οφθαλμων εμπροσθεν και οπισθεν. 7 Και το ζων το πρωτον ὄμοιον λεοντι, και το de-olhos em-frente e atrás. E o ser-vivente, o primeiro, similar a-leão, e o δευτερον ζων ὄμοιον μοσχω, και το τριτον ζων εχον το προσωπον ὡς segundo ser-vivente similar a-bezerro, e o terceiro ser-vivente tinha o rosto como ανθρωπος, και το τεταρτον ζων ὄμοιον αετω πετομενω. 8 Και τα τεσσαρα homem, e o quarto ser-vivente similar a-água voando. E os quatro ζωα, ἐν καθ' ἐν αυτων, εχον ανα πτερυγας ἔξ, κυκλοθεν και εσωθεν seres-viventes, um por um deles, tinham ³cada, ²asas ¹seis ⁶por-fora ⁷e ⁸por-dentro γεμουσιν οφθαλμων. Και αναπαυσιν ουκ εχουσιν ἡμερας και νυκτος λεγοντες, “Αγιος, ⁴cheios ⁵de-olhos. E ³descanso ¹não ²têm de-dia e de-noite dizendo, “Santo, ἄγιος, ἄγιος· ἄγιος, ἄγιος ἄγιος· Κυριος ὁ Θεος ὁ Παντοκρατωρ, santo, santo; santo, santo; santo, santo, santo; ²Senhor ¹o Deus, o Todo-poderoso, ὁ ἦν και ὁ ὦν και ὁ ερχομενος!” o que-era e o sendo e o vindo!”

[os vinte-e-quatro anciãos]

09 Και ὅταν δωσιν τα ζωα δοξαν και τιμην και ευχαριστιαν τω καθημενω E sempre-que ³dão ¹os ²seres-viventes glória e honra e agradecimento ao assentado επι του θρονου, τω ζωντι εἰς τους αιωνας των αιωνων, 10 πεσουνται οι εικοσι sobre o trono, ao vivendo ⁵adentro, ¹as ²eras ³das ⁴eras, ¹⁰caem ⁶os ⁷vinte τεσσαρες πρεσβυτεροι εινωπιον του καθημενου επι του θρονου και προσκυνησουσιν τω ⁸quatro ⁹anciãos perante o assentado sobre o trono, e se-prostram ao ζωντι εἰς τους αιωνας των αιωνων, και βαλουσιν τους στεφανους αυτων εινωπιον του vivendo ate as eras das eras, e jogam as coroas deles perante o θρονου λεγοντες, 11 “Αξιος εÎ, ό Κυριος και ό Θεος ἡμων, ό “Αγιος, λαβειν την δοξαν trono dizendo, “Digno és, o Senhor e o Deus nosso, o Santo, de-receber a glória και την τιμην και την δυναμιν, ὅτι συ εκτισας τα παντα, και δια το θελημα e a honra e a força, porque Tu criaste ²as-coisas, ¹todas e por a ²vontade

σου εισιν και εκτισθησαν!”
‘tua existem e foram-criadas!’”

[O Cordeiro toma o rolo]

- 5.1** Και ειδον επι την δεξιαν του καθημενου επι του θρονου βιβλιον γεγραμμενον
 E vi sobre a mão-direita do assentado sobre o trono um-rolo, escrito
 εσωθεν και εξωθεν κατεσφραγισμενον σφραγισιν ἐπτα. 2 Και ειδον αγγελον ισχυρον
 por-dentro e por-fora, tendo-sido-selado com-²selos ¹sete. E vi um-anjo forte
 κηρυσσοντα φωνη μεγαλη, “Τίς αξιος εστιν ανοιξαι το βιβλιον και λυσαι τας
 proclaimando em-²voz ¹grande, “Quem ²digno ¹é de-abrir o rolo e quebrar os
 σφραγιδας αυτου?” 3 Και ουδεις εδυνατο ἐν τω ουρανω ουδε επι της γης ουδε
 selos dele?” E ninguém ¹²foi-capaz ¹em ²o ³céu, ⁴nem ⁵sobre ⁶a ⁷terra, ⁸nem
 ὑποκατω της γης ανοιξαι το βιβλιον ουδε βλεπειν αυτο. 4 Και εγω εκλαιον
⁹debaixo ¹⁰da ¹¹terra de-abrir o rolo, nem de-olhar nele. E eu comecei-a-chorar
 πολυ, ὅτι ουδεις αξιος εύρεθη ανοιξαι και αναγνωναι το βιβλιον ουτε βλεπειν
 muito, porque ninguém ²digno ¹foi-achado de-abrir e ler o rolo, nem olhar
 αυτο.
 nele.
- 05 Και εις εκ των πρεσβυτερων λεγει μοι, “Μη κλαιε. Ιδου, ενικησεν ὁ λεων ὁ εκ
 E um de os anciãos diz a-mim, “Não chores! Eis-que ³venceu ¹o ²leão, o de
 της φυλης Ιουδα, ἡ ριζα Δαυιδ, ανοιξαι το βιβλιον και τας ἐπτα σφραγιδας αυτου.”
 a tribo de-Judá, a raiz de-Davi, para-abrir o rolo e os sete selos dele.”
- 6 Και ειδον ἐν μεσω του θρονου και των τεσσαρων ζωων, και ἐν μεσω των
 E vi em meio do trono e dos quatro seres-viventes, e em meio dos
 πρεσβυτερων, Αρινιον ἐστηκος, ὡς εσφαγμενον, εχον κερατα ἐπτα και οφθαλμους
 anciãos, um-Cordeiro em-pé, como-que degolado, tendo ²chifres ¹sete e ²olhos
 ἐπτα, ἦ εισιν τα ἐπτα πνευματα του Θεου αποστελλομενα εις πασαν την γην.
¹sete, os-quais são os sete espíritos do Deus, enviados para toda a terra.
- 7 Και ηλθεν και ειληφεν εκ της δεξιας του καθημενου επι του θρονου.
 E Ele-foi e tomou de a mão-direita do assentado sobre o trono.
 [um cântico novo]
- 08 Και ὅτε ελαβεν το βιβλιον, τα τεσσαρα ζωα και οι εικοσι τεσσαρες
 E quando tomou o rolo, os quatro seres-viventes e os vinte quatro
 πρεσβυτεροι επεσον ενωπιον του Αρινιου, εχοντες ἔκαστος κιθαρας, και φιαλας χρυσας
 anciãos cairam diante do Cordeiro, tendo cada-um harpas e taças de-ouro
 γεμουσας θυμιαματων, αὶ εισιν αἱ προσευχαι των ἀγιων. 9 Και αδουσιν ωδην
 cheias de-incensos, os-quais são as orações dos santos. E cantam um-cântico
 καινην λεγοντες, “Αξιος εἰ λαβειν το βιβλιον και ανοιξαι τας σφραγιδας αυτου· ὅτι
 novo dizendo, “Digno é de-tomar o rolo e de-abrir os selos dele; porque
 εσφαγης και ηγορασας τω Θεω ἡμας ἐν τω αἵματι σου εκ πασης φυλης
 foste-abatido e ²compraste ³para-o ⁴Deus ¹nos por o ²sangue ¹teu de toda tribo
 και γλωσσης και λαου και εθνους· 10 και εποιησας αυτους τω Θεω ἡμων βασιλεις

e língua e povo e etnia; e ²fizeste ¹os para-o ²Deus ¹nosso reis

καὶ ἱερεῖς, καὶ βασιλευσούσιν ἐπὶ τῆς γῆς.”

ε sacerdotes, e reinarão sobre a terra.”

[todos os anjos]

11 Καὶ εἶδον, καὶ ηκουσα ὡς φωνὴν αγγέλων πολλῶν κυκλω του θρονου καὶ των
Ε olhei, e ouvi como voz de-²anjos ¹muitos ao-redor do trono e dos

ζωων καὶ των πρεσβυτερων. Καὶ ἦν ὁ αριθμὸς αὐτων μυριαδες μυριαδων
seres-viventes e dos anciãos. E ⁴era ¹o ²número ³deles dez-mil vezes-dez-mil

καὶ χιλιαδες χιλιαδων, 12 λεγοντες φωνη μεγαλη, “Ἄξιον εστιν το Αρνιον το
e milhares de-milhares, dizendo em-²voz ¹grande, “Digno é o Cordeiro, o

εσφαγμενον λαβειν την δυναμιν καὶ πλουτον καὶ σοφιαν καὶ ισχυν
tendo-sido-abatido, de-receber o poder e riqueza e sabedoria e força

καὶ τιμην καὶ δοξαν καὶ ευλογιαν!”

ε honra e glória e louvor!”

[cada criatura]

13 Καὶ παν κτισμα ὃ εστιν ἐν τω ουρανω καὶ ἐπι της γῆς καὶ ὑποκατω της γῆς καὶ
E cada criatura que está em o céu e sobre a terra e debaixo da terra e

ἐπι της θαλασσης (ἄ εστιν καὶ τα ἐν αυτοις)—παντας ηκουσα
sobre o mar (os-ambientes-que existem, e as-coisas em eles)—²todas ¹ouvi

λεγοντας, “Τω καθημενω επι του θρονου, καὶ τω Αρνιω, ἡ ευλογια καὶ ἡ τιμη καὶ ἡ
dizendo, “Ao assentado sobre o trono, e ao Cordeiro, o louvor e a honra e a

δοξα καὶ το κρατος εἰς τους αιωνας των αιωνων. Αμην!” 14—καὶ τα τεσσαρα
glória e o poder ⁵adentro ¹as ²eras ³das ⁴eras. Amém!” — e os quatro

ζωα λεγοντα το Αμην. Καὶ οἱ πρεσβυτεροι επεσον καὶ προσεκυνησαν.
seres-viventes dizendo o “Amém”. E os anciãos se-prostraram e adoraram.

[O Cordeiro abre os selos]

[o primeiro selo]

6.1 Καὶ εἶδον ὅτι ηνοιξεν το Αρνιον μιαν εκ των ἐπτα σφραγιδων, καὶ ηκουσα ἕνος εκ
E vi que ³abriu ¹o ²Cordeiro um de os sete selos, e ouvi um de

των τεσσαρων ζωων λεγοντος, ὡς φωνη βροντης, “Ἐρχου!” 2 Καὶ εἶδον και
os quatro seres-viventes dizendo, como voz de-trovão, “Vem!” E olhei e

ιδου, ὕππος λευκος, και ὁ καθημενος επ' αυτον εχων τοξον. Και εδοθη αυτω
oh, um-cavalo branco! e o assentado sobre ele tinha um-arco. E foi-dado a-ele

στεφανος· και εξηλθεν νικων, και ἵνα νικησῃ.

uma-coroa; e ele-saiu vencendo, isto-é, para vencer.

[o segundo selo]

03 Καὶ ὅτε ηνοιξεν την δευτεραν σφραγιδα ηκουσα του δευτερου ζωων λεγοντος,
E quando Ele-abriu o segundo selo, ouvi o segundo ser-vivente dizendo,

“Ἐρχου!” 4 Και εξηλθεν αλλος ὕππος, πυρρος, και τω καθημενω επ' αυτον
“Vem!” E saiu outro cavalo, vermelho-fogo, e ao assentado sobre ele,

εδοθη αυτω λαβειν την ειρηνην εκ της γης, ἵνα αλληλους σφαξωσιν.
foi-dado a-ele tirar a paz de a terra, para-que ²mutuamente ¹se-matassem;

και εδοθη αυτω μαχαιρα μεγαλη.

e foi-dada ⁴a-ele ¹uma-³espada ²tremenda.

[o terceiro selo]

05 Καὶ ὅτε ηνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν τριτην, ηκουσα του τριτου ζωου λεγοντος,
E quando Ele-abriu o selo, o terceiro, ouvi o terceiro ser-vivente dizendo,

“Ἐρχου!” Και ειδον και ιδου, ἕππος μελας, και ὁ καθημενος επ’ αυτον εχων
“Vem!” E olhei e oh, um-cavalo preto! e o assentado sobre ele tinha

ζυγον ἐν τη χειρι αυτου. 6 Και ηκουσα φωνην ἐν μεσω των τεσσαρων
uma-balança em a mão dele. E ouvi uma-voz em meio dos quatro

ζωων λεγουσαν, “Χοινιξ σιτου δημαριου, και τρεις χοινικες κριθης
seres-viventes dizendo, “Um-‘litro’ de-trigo por-um-denário, e três ‘litros’ de-cevada

δημαριου· και το ελαιον και τον οινον μη αδικησης.”
por-um-denário; e ³o ⁴azeite ⁵e ⁶ο ⁷vinho ¹não ²maltrates.”

[o quarto selo]

07 Και ὅτε ηνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν τεταρτην, ηκουσα φωνην του τεταρτου ζωου
E quando abriu o selo, o quarto, ouvi uma-voz do quarto ser-vivente

λεγοντος, “Ἐρχου!” 8 Και ειδον και ιδου, ἕππος χλωρος, και ὁ καθημενος
dizendo, “Vem!” E olhei e oh, um-cavalo pálido-nojento! e o assentado

επανω αυτου, ονομα αυτω Θανατος, και ὁ “Αδης ακολουθει μετ’ αυτου. Και εδοθη
sobre ele, nome a-ele, Morte, e o Hades segue com ele. E foi-dado

αυτω εξουσια επι το τεταρτον της γης αποκτειναι ἐν ρόμφαια και ἐν λιμω και
a-ele autoridade sobre a quarta-partē da terra, para-matar com espada e com fome e

ἐν θανατω, και ὑπο των θηριων της γης.
com morte, inclusive por as feras da terra.

[o quinto selo]

09 Και ὅτε ηνοιξεν τὴν πεμπτην σφραγίδα, ειδον ὑποκατω του θυσιαστηριου τας ψυχας
E quando abriu o quinto selo, vi debaixo do altar as almas

των ανθρωπων των εσφαγμενων δια τον λογον του Θεου και δια την
dos homens, os tendo-sido-massacrados por a palavra do Deus e por o

μαρτυριαν του Αρνιου ἦν ειχον. 10 Και εκραξαν φωνη μεγαλη, λεγοντες,
testemundo do Cordeiro, o-qual detinham. E clamaram com-²voz ¹grande dizendo,

“Ἐως ποτε, ὁ Δεσποτης, ὁ ἄγιος και αληθινος, οὐ κρινεις και εκδικεις το αίμα
“Até quando, o Soberano, o santo e verdadeiro, não julgas e vingas o ²sangue

ἡμων εκ των κατοικουντων επι της γης?” 11 Και εδοθη αυτοις ἐκαστω στολη
¹nosso de os habitando sobre a terra?” E foi-dado a-eles, cada-um, uma-toga

λευκη, και ερρεθη αυτοις ἵνα αναπαυσωνται ετι χρονον, ἔως οὐ
branca, e foi-dito a-eles que sossegassem ainda um-tempo, até que

πληρωσωσιν και οι συνδουλοι αυτων και οι αδελφoi αυτων οι
¹⁵completassem-o-número ¹tanto ²os ³conservos ⁴deles ⁵como ⁶os ⁷irmāos ⁸deles, ⁹os

μελλοντες αποκτενεσθαι ὡς και αυτοι.

¹⁰estando-para ¹¹serem-mortos ¹²como ¹³também ¹⁴eles.

[o sexto selo]

12 Και ειδον, και ὅτε ηνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν ἕκτην, και σεισμος μεγας εγενετο·
E vi, mesmo quando abriu o selo, o sexto, e ³terremoto, ²grande ¹houve

καὶ ὁ ἥλιος μελαῖς εγενέτο ὡς σάκκος τριχινός, καὶ ἡ σεληνὴ εγενέτο ὡς ἡ οὐρανὸς πρετός,¹ tornou-se como pano-de-saco de-cabelo, e a lua tornou-se como

αἷμα. 13 Καὶ οἱ αστέρες του ουρανού επεσον εἰς τὴν γῆν ὡς συκη βαλλει τους sangu. E as estrelas do céu caíram até a terra como figueira solta os

ολυνθούς αυτης, ὑπὸ μεγαλου αινεμου σειομενη. 14 Καὶ ὁ ουρανος απεχωρισθη figos-tardios dela, ²por ³grande ⁴vento ¹sendo-sacudida. E o céu foi-rachado

ὡς βιβλιον ἐλισσομενον, καὶ παν ορος καὶ νησος εκ των τοπων αυτων εκινηθησαν. como rolo sendo-fechado, e cada monte e ilha ²de ³o ⁴lugar ⁵deles ¹foi-removido.

15 Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ μεγισταίς καὶ οἱ χιλιαρχοι καὶ οἱ πλουσιοι καὶ E os reis da terra e os magnatas e os generais e os ricos e οἱ ισχυροι, καὶ πας δουλος καὶ πας ἐλευθερος, εκρυψαν ἔαυτους εἰς τα σπηλαια καὶ os fortes, e cada escravo e cada homem-livre, esconderam se em as cavernas e εἰς τας πετρας των ορεων. 16 Καὶ λεγουσιν τοις ορεσιν καὶ ταις πετραις, "Πεσετε entre as rochas dos montes. E dizem aos montes e às rochas, "Caem εφ' ἡμας καὶ κρυψατε ἡμας απο προσωπου του καθημενου επι του θρονου καὶ απο sobre nós e ²esconde ¹nos de rosto do assentado sobre o trono e de της οργης του Αρινιου! 17 "Οτι ηλθει ἡ ἡμερα ἡ μεγαλη της οργης αυτου, a ira do Cordeiro! Porque chegou o dia, o grande, da ira dEle, καὶ τίς δυναται σταθηναι?" e quem pode ficar-em-pé?"

[Parêntese]

[Os selados de Israel]

7.1 Καὶ μετα τουτο ειδον τεσσαρας αγγελους ἐστωτας επι τας τεσσαρας γωνιας της γῆς, E após isto vi quatro anjos em-pé sobre os quatro cantos da terra, κρατουντας τους τεσσαρας αινεμους της γῆς, ἵνα μη πνεη αινεμος επι της γῆς, segurando os quatro ventos da terra, para-que ²não ³soprasse ¹vento sobre a terra, μητε επι της θαλασσης, μητε επι παν δενδρον. 2 Καὶ ειδον αλλον αγγελον nem sobre o mar, nem sobre toda árvore. E vi outro anjo αναβαινοντα απο αινεμον της γῆς, εχοντα σφραγιδα Θεου ζωντος. Καὶ εκραξεν φωνη subindo desde nascente de-sol, tendo selo de-Deus vivente. E clamou em-²voz μεγαλη τοις τεσσαρσιν αγγελοις, οις εδοθη αυτοις αδικησαι την γην και την ¹grande aos quatro anjos, aos-quais foi-dado a-eles danificar a terra e o θαλασσαν, 3 λεγων, "Μη αδικησητε την γην, μητε την θαλασσαν, μητε τα δενδρα, αχρις mar dizendo, "Não danificai a terra, nem o mar, nem as árvores, até ού σφραγισωμεν τους δουλους του Θεου ἡμων επι των μετωπων αυτων." 4 Καὶ ηκουσα que selemos os escravos do Deus nosso sobre as testas deles." E ouvi τον αριθμον των εσφραγισμενων, ἔκατον και τεσσαρακοντα τεσσαρες χιλιαδες o número dos sendo-selados, cento e quarenta quatro mil εσφραγισμενοι εκ πασης φυλης υιων Ισραηλ· 5 εκ φυλης Ιουδα δωδεκα χιλιαδες

selados de cada tribo de-filhos de-Israel: de tribo de-Judá doze mil εσφραγισμένοι, εκ φυλῆς Ἱουβίμ δωδεκα χιλιαδεῖς, εκ φυλῆς Γαδ δωδεκα χιλιαδεῖς, selados, de tribo de-Rubem doze mil, de tribo de-Gade doze mil,

6 εκ φυλῆς Ασηρ δωδεκα χιλιαδεῖς, εκ φυλῆς Νεφθαλεῖμ δωδεκα χιλιαδεῖς, εκ φυλῆς de tribo de-Aser doze mil, de tribo de-Naftali doze mil, de tribo

Μανασσῆ δωδεκα χιλιαδεῖς, 7 εκ φυλῆς Συμεών δωδεκα χιλιαδεῖς, εκ φυλῆς Λευί de-Manassés doze mil, de tribo de-Simeão doze mil, de tribo de-Levi

δωδεκα χιλιαδεῖς, εκ φυλῆς Ἰσαχάρ δωδεκα χιλιαδεῖς, 8 εκ φυλῆς Ζαβουλῶν δωδεκα χιλιαδεῖς mil, de tribo de-Issacar doze mil, de tribo de-Zebulom doze

χιλιαδεῖς, εκ φυλῆς Ιωσῆφ δωδεκα χιλιαδεῖς, εκ φυλῆς Βενιαμίν δωδεκα χιλιαδεῖς mil, de tribo de-José doze mil, de tribo de-Benjamim doze mil

εσφραγισμένοι.

selados.

[Uma multidão da Grande Tribulação]

09 Μετὰ ταυτὰ ειδον καὶ ιδου, οχλος πολυς ὃν αριθμησαι ουδεις εδυνατο, Após estas-coisas olhei e oh, uma-muitidão tremenda, a-qual ³enumerar, ¹ninguém ²podia

εκ παντος εθνους και φυλων και λαων και γλωσσων, ἐστωτες εινωπιον του θρονου και de toda etnia e tribo e povo e língua, em-pé perante o trono e

εινωπιον του Αρινιου, περιβεβλημενοι στολας λευκας, και φοινικας ἐν ταις χερσιν αυτων. perante o Cordeiro, vestidos de-togas brancas, e palmas em as mãos deles.

10 Και κραζουσιν φωνη μεγαλη λεγοντες, “Ἡ σωτηρια τω Θεω ἡμων τω καθημενω E clamaram em-voz alta dizendo, “A salvação pelo ²Deus, ¹nosso o assentado

επι τω θρονω, και τω Αρνιω!”
sobre o trono, e pelo Cordeiro!”

11 Και παντες οἱ αγγελοι είστηκεισαν κυκλω του θρονου, και των πρεσβυτερων και E todos os anjos estavam-em-pé ao-redor do trono, também os anciãos e

των τεσσαρων ζωων, και επεσον εινωπιον του θρονου επι τα προσωπα αυτων os quatro seres-viventes, e caíram perante o trono sobre os rostos deles

και προσεκυνησαν τω Θεω 12 λεγοντες, “Αμην! Ἡ ευλογια και ἡ δοξα και ἡ σοφια e adoraram ao Deus dizendo, “Amém! A bençāo e a glória e a sabedoria

και ἡ ευχαριστια και ἡ τιμη και ἡ δυναμις και ἡ ισχυς τω Θεω ἡμων εἰς τους e o agradecimento e a honra e o poder e a força ao ²Deus ¹nosso para os

αιωνας των αιωνων. Αμην.”
séculos dos séculos! Amém.”

13 Και απεκριθη εἰς εκ των πρεσβυτερων λεγων μοι, “Ούτοι οἱ περιβεβλημενοι τας στολας E ⁵reagiu, ¹um ²de ³os ⁴anciãos dizendo me, “Estes os vestidos das togas,

τας λευκας, τίνες εισιν, και ποθεν ηλθον?” 14 Και ειπον αυτω, “Κυριε μου, συ das brancas, quem são e donde vieram?” E eu-disse a-ele, “Senhor meu, tu

οιδας.” Και ειπεν μοι, “Ούτοι εισιν οἱ ερχομενοι εκ της θλιψεως της μεγαλης, και

sabes." Ele disse-me, "Estes são os vindos de a tribulação, a grande, e epílexunai τας στολας αυτων και ελευκαναι αυτας ἐν τω αἵματι του Αρνιου. 15 Δια τουτο lavaram as togas deles e branquearam elas em o sangue do Cordeiro. Por isto

εισιν εινωπιον του θρονου του Θεου, και λατρευουσιν αυτω ήμερας και νυκτος ἐν τω estão perante o trono do Deus, e servem a-Ele de-dia e de-noite em o

νων αυτου. Και ὁ καθημενος επι τω θρονω σκηνωσει επ' αυτους. 16 Οὐ santuário dEle. E o assentado sobre o trono residirá sobre eles. Não

πεινασουσιν ετι, ουδε διψουσιν ετι, ουδ' οὐ μη πεση επ' αυτους ὁ ἥλιος, ουδε ²terão-fome, ¹mais nem terão-sede mais; nem não cairá sobre eles o sol, nem

παν καυμα· 17 ὅτι το Αρνιον το ανα_μεσον του θρονου ποιμανει αυτους και qualquer calor; porque o Cordeiro, o em-meio do trono, pastoreará eles e ὁδηγησει αυτους επι ζωης πηγας ὑδατων. Και εξαλειψει ὁ Θεος παν δακρυον guiará eles a ³de-vida ¹fontes ²de-água. E ³enxugará ¹o ²Deus cada lágrima

εκ των οφθαλμων αυτων."

de os olhos deles."

[O sétimo selo]

8.1 Και ὅτε ηνοιξεν την σφραγιδα την ἔβδομην, εγενετο σιγη ἐν τω ουρανω ὡς E quando Ele-abriu o selo, o sétimo, houve silêncio em o céu como

ήμιωριον. 2 Και ειδον τους ἐπτα αγγελους οἱ εινωπιον του Θεου ἐστηκασιν, de-meia-hora. E vi os sete anjos, os-que ²perante ³o ⁴Deus, ¹estavam-em-pé και εδοθησαν αυτοις ἐπτα σαλπιγγες.
e foram-dadas a-eles sete trombetas.

03 Και αλλος αγγελος ηλθεν και εσταθη επι του θυσιαστηριου, εχων λιβανωτον E outro anjo veio e ficou-em-pé ao-lado do altar, tendo um-incensário

χρυσουν. Και εδοθη αυτω θυμιαματα πολλα ἵνα δωσει ταις προσευχαις των ἀγιων de-ouro. E foi-dado a-ele ²incenso, ¹muito para oferecer com-as orações dos santos

παντων επι το θυσιαστηριον το χρυσουν το εινωπιον του θρονου. 4 Και ανεβη ὁ καπνος todos sobre o altar, o de-ouro, o perante o trono. E subiu a fumaça

των θυμιαματων ταις προσευχαις των ἀγιων εκ χειρος του αγγελου εινωπιον του Θεου. dos incensos com-as orações dos santos de mão do anjo perante o Deus.

5 Και ειληφεν ὁ αγγελος τον λιβανωτον και εγειρισεν αυτον εκ του πυρος του E ³tomou ¹o ²anjo o incensário e encheu ele de o fogo do

θυσιαστηριου και εβαλεν εἰς την γην. Και εγενοντο φωναι και βρονται και αστραπαι altar e lançou sobre a terra. E houve vozes e trovões e relâmpagos

και σεισμος. 6 Και οι ἐπτα αγγελοι οι εχοντες τας ἐπτα σαλπιγγας ἤτοι μασαιν e terremotos. E os sete anjos, os tendo as sete trombetas, prepararam

ἐαυτους ἕνα σαλπισωσιν.
a-si-mesmos para trombetear.

[a primeira trombeta]

07 Και ὁ πρωτος εσαλπισεν, και εγενετο χαλαζα και πυρ μεμιγμενα ἐν αἵματι και εβληθη

E o primeiro trombeteou, e houve granizo e fogo misturados com sangue, e foi-lançado εἰς τὴν γῆν. Kai to tritou της γῆς κατεκαη, kai to tritou των δενδρῶν sobre a terra. E a terça-partē da terra foi-queimada, a-saber, a terça-partē das árvores

κατεκαη και πας χορτος χλωρος κατεκαη.

foi-queimada e toda erva verde foi-queimada.

[a segunda trombeta]

08 Kai ó δευτερος αγγελος εσαλπισεν, kai ὡς ορος μεγα καιομενον εβληθη
E o segundo anjo trombeteou, e algo-como um²monte¹grande queimando foi-lançado

εἰς τὴν θαλασσαν, kai εγενετο το tritou της θαλασσης αίμα. 9 Kai
para-dentro do mar, e ⁵tornou-se¹a ²terça-partē ³do ⁴mar ⁶sangue. E

απεθανεν το tritou των κτισματων ἐν τη θαλασση, τα εχοντα ψυχας. Kai to tritou
morreram a terça-partē das criaturas em o mar, as tendo almas. E a terça-partē

των πλοιων διεφθαρησαν.

dos navios foram-destruídos.

[a terceira trombeta]

10 Kai ó tritou αγγελος εσαλπισεν, kai επεσεν εκ του ουρανου αστηρ μεγας καιομενος
E o terceiro anjo trombeteou, e caiu de o céu uma²estrela¹grande queimando

ώς λαμπας, kai επεσεν επι το tritou των ποταμων kai επι τας πηγας των ὄδατων.
como tocha, e caiu sobre a terça-partē dos rios e sobre as fontes das águas.

11 Kai to ονομα του αστερος λεγεται ó Αψινθος. Kai εγενετο το tritou των ὄδατων
E o nome da estrela chama-se o Absinto. E tornou-se a terça-partē das águas

εἰς αψινθον, kai πολλοι των αινθρωπων απεθανον εκ των ὄδατων ὅτι
em absinto, e muitos dos homens morreram de as águas, porque

επικρανθησαν.

se-tornaram-amargas.

[a quarta trombeta]

12 Kai ó τεταρτος αγγελος εσαλπισεν, kai επληγη το tritou του ἥλιου kai to tritou
E o quarto anjo trombeteou, e foi-ferida a terça-partē do sol e a terça-partē

της σεληνης kai to tritou των αστερων. Ὡνα σκοτισθη το tritou αυτων
da lua e a terça-partē das estrelas; para-que ficasse-escuro a terça-partē deles,

kai ἡ ἡμερα μη φαινη το tritou αυτης, kai ἡ νυξ ὁμοιως.

e o dia não brilhasse, a terça-partē dele, e a noite semelhantemente.

13 Kai ειδον kai ηκουσα ἕνος αετου, πετομενου ἐν μεσουρανηματι, λεγοντος φωνη μεγαλη
E vi e ouvi uma águia, voando em meio-céu, dizendo com²voz¹grande

τρις, “Ουαι, ουαι, ουαι τοις κατοικουσιν επι της γης εκ των λοιπων φωνων της
três-vezes, “Ai, ai, ai aos habitando sobre a terra por os²restantes¹sonidos da

σαλπιγγος των τριων αγγελων των μελλοντων σαλπιζειν!”

trombeta dos três anjos, os estando-para trombetear!”

[a quinta trombeta]

9.1 Kai ó πεμπτος αγγελος εσαλπισεν, kai ειδον αστερ α εκ του ουρανου πεπτωκοτα
E o quinto anjo trombeteou, e vi uma-estrela ²de ³o ⁴céu ¹tendo-caido

εἰς την γην. Kai εδοθη αυτω ἡ κλεις του φρεατος της Αβυσσου. 2 Kai ηνοιξεν το φρεαρ
para a terra. E foi-dada a-ele a chave do poço do Abismo. E abriu o poço

της Αβυσσου, και ανεβη καπνος εκ του φρεατος ως καπνος καμινου καιομενης· και do Abismo, e subiu fumaça de o poço como fumaça de-fornalha queimando; e

εσκοτισθη ὁ ἥλιος και ὁ αηρ εκ του καπνου του φρεατος. 3 Και εκ του καπνου ⁶ficou-escurecido ¹o ²sol ³e ⁴o ⁵ar por a fumaça do poço. E de a fumaça

εξηλθον ακριδες εἰς την γην. Και εδοθη αυταις εξουσια ως εχουσιν εξουσιαν saíram gafanhotos para a terra. E foi-dada ²a-eles ¹capacidade como ⁵têm ⁶capacidade

οι σκορπιοι της γης. 4 Και ερρεθη αυταις ἵνα μη αδικησωσιν τον χορτον της γης ¹os ²escorpiões ³da ⁴terra. E foi-dito a-eles que não maltratassem a erva da terra,

ουδε παν χλωρον ουδε παν δενδρον, εἰ μη τους αινθρωπους οἴτινες ουκ εχουσιν nem qualquer verde, nem qualquer árvore, se não os homens os-quais não têm

την σφραγιδα του Θεου επι των μετωπων αυτων. 5 Και εδοθη αυταις ἵνα μη o selo do Deus sobre a testa deles. E foi-determinado a-eles que não

αποκτεινωσιν αυτους, αλλ' ἵνα βασανισθωσιν μηνας πεντε. Και ὁ βασανισμος αυτων matassem eles, mas que atormentassem, ²meses ¹cinco. E o tormento deles

ως βασανισμος σκορπιου ὅταν παιση αινθρωπον. 6 Και ἐν ταις ἡμεραις εκειναις como tormento de-escorpião quando fere homem. E em os dias aqueles

ζητησουσιν οι αινθρωποι τον θανατον, και οὐ μη εύρησουσιν αυτον· και επιθυμησουσιν ³procurarāo ¹os ²homens a morte, e não não acharāo ela; e almejarāo

αποθανειν, και φευξεται απ' αυτων ὁ θανατος.
morrer, e ³fugirá ⁴de ⁵eles ¹a ²morte.

07 Και τα όμοιωματα των ακριδων ὄμοια ἵπποις ἡτοιμασμενοις εἰς πολεμον,
E as aparências dos gafanhotos semelhante-a cavalos preparados para guerra,

και επι τας κεφαλας αυτων ως στεφανοι χρυσοι, και τα προσωπα αυτων ως e sobre as cabeças deles como-que coroas de-ouro, e os rostos deles como-que

προσωπα αινθρωπων. 8 Και ειχον τριχας ως τριχας γυναικων, και οι οδοντες αυτων rostos de-homens. E tinham cabelos como cabelos de-mulheres, e os dentes deles

ως λεοντων ησαν. 9 Και ειχον θωρακας ως θωρακας σιδηρους, και ἡ φωνη ²como-que ³de-leões ¹eram. E tinham couraças como couraças de-ferro, e o som

των πτερυγων αυτων ως φωνη ἀρματων ἵππων πολλων τρεχοντων εἰς das asas deles como som de-²carruagens ³com-cavalos ¹muitas correndo para

πολεμον. 10 Και εχουσιν ουρας όμοιας σκορπιοις, και κεντρα. Και ἐν ταις ουραις batalha. E têm caudas semelhantes a-escorpiões, e ferrões. E em as caudas

αυτων εξουσιαν εχουσιν του αδικησαι τους αινθρωπους μηνας πεντε, 11 εχουσαι βασιλεα deles ²capacidade ¹têm para-maltratar os homens ²meses, ¹cinco tendo como-rei

επ' αυτων αγγελον της Αβυσσου· ονομα αυτω 'Εβραιστι Αββαδων, ἐν δε τη Ἑλληνικη sobre eles anjo do Abismo; nome a-ele em-hebraico, Abadom, ²em ¹e o grego

ονομα εχει Απολλυων.

²nome ¹tem Apoliom.

12 Ἡ οὐαὶ ἡ μια ἀπηλθεῖν. Ιδου, ἐρχεται ετι δυο ουαὶ μετα ταυτα.

O ai, o primeiro, passou. Atençāo, ²vêm ¹ainda dois ais após estas-coisas.

[a sexta trombeta]

13 Και ὁ ἕκτος αγγέλος εσαλπισεν, και ηκουσα φωνην μιαν εκ των τεσσαρων κερατων του Ε ο sexto anjo trombeteou, e ouvi ²voz ¹uma de os quatro chifres do

θυσιαστηριου του χρυσου του ενωπιον του Θεου, 14 λεγουσαν τω ἕκτω αγγελω, ὁ εχων altar, o de-ouro, o perante o Deus, dizendo ao sexto anjo, o tendo

την σαλπιγγα, "Λυσον τους τεσσαρας αγγελους τους δεδεμενους επι τω ποταμω a trombeta, "Solta os quatro anjos, os tendo-sido-amarrados a o rio,

τω μεγαλω Ευφρατη." 15 Και ελυθησαν οι τεσσαρες αγγελοι οι ἡτοιμασμενοι εις την o grande Eufrates." E foram-soltos os quatro anjos, os preparados para a

ἄραν και την ἡμεραν και μηνα και ενιαυτον, ἵνα αποκτεινωσιν το τριτον των hora e o dia e mês e ano, para-que matem a terça-partes dos

ανθρωπων. 16 Και ὁ αριθμος των στρατευματων του ἕππου μυριαδες μυριαδων· homens. E o número dos soldados de cavalo dez-mil vezes-dez-mil;

ηκουσα τον αριθμον αυτων. 17 Και οὗτως ειδον τους ἕππους ἐν τη ὄρασει, και τους ουνι o número deles. E assim vi os cavalos em a visão, e os

καθημενους επ' αυτων, εχοντας θωρακας πυρινους και ὑακινθινους και θειωδεις. assentados sobre eles, tendo couraças vermelho-fogo e azul-jacinto e amarelo-sulfa.

Και αι κεφαλαι των ἕππων ὡς κεφαλαι λεοντων, και εκ των στοματων αυτων E as cabeças dos cavalos como cabeças de-leões, e de as bocas deles

εκπορευεται πυρ και καπνος και θειον. 18 Απο των τριων πληγων τουτων απεκταινθησαν veio fogo e fumaça e enxofre. Por as três pragas estas foi-morta

το τριτον των ανθρωπων, εκ του πυρος και του καπνου και του θειου του a terça-partes dos homens, por o fogo e a fumaça e o enxofre, o

εκπορευομενου εκ των στοματων αυτων. 19 Ἡ γαρ εξουσια των ἕππων ἐν τω στοματι saindo de as bocas deles. ²A ¹pois capacidade dos cavalos ²em ³a ⁴boca

αυτων εστιν, και ἐν ταις ουραις αυτων· αι γαρ ουραι αυτων ὅμοιαι οφεσιν ⁵deles, ¹está e em as caudas deles; ²as ¹pois caudas deles semelhantes a-cobras,

εχουσαι κεφαλας, και ἐν αυταις αδικουσιν.
tendo cabeças, e com elas maltratam.

20 Και οι λοιποι των ανθρωπων, οἱ ουκ απεκταινθησαν ἐν ταις πληγαις ταυταις, οὐ E os demais dos homens, os-quais não foram-mortos por as pragas estas, não

μετενοησαν εκ των εργων των χειρων αυτων, ἵνα μη προσκυνησωσιν τα δαιμονια, se-arrependeram de as obras das mãos deles, para não adorarem os demônios,

και τα ειδωλα, τα χρυσα και τα αργυρα και τα χαλκα και τα λιθινα και τα a-saber os ídolos, os de-ouro e os de-prata e os de-bronze e os de-pedra e os

ξυλινα, ἢ ουτε βλεπειν δυναται ουτε ακουειν ουτε περιπατειν. 21 και οὐ de-madeira, os-quais não ²de-ver, ¹são-capazes nem de-ouvir, nem de-andar; e não μετενοησαν εκ των φοινων αυτων ουτε εκ των φαρμακειων αυτων ουτε εκ της

se-arreenderam de os assassinatos deles, nem de as bruxarias deles, nem de a

πορνειας αυτων ουτε εκ των κλεμματων αυτων.

fornicacão deles, nem de os roubos deles.

[Parêntese]

[João come um livrinho]

10.1 Και ειδον αγγελον ισχυρον καταβαινοντα εκ του ουρανου, περιβεβλημενον νεφελην,
Ε vi um-anjo forte descendo de o céu, vestido de-nuvem,

και ἡ ιρις επι της κεφαλης αυτου, και το προσωπον αυτου ώς ὁ ἥλιος, και οἱ
ε ο arco-íris sobre a cabeça dele, e o rosto dele como o sol, e os

ποδες αυτου ώς στυλοι πυρος, 2 και ειχεν ἐν τη χειρι αυτου βιβλιδαριον
pés dele como colunas de-fogo; e ele-tinha em a mão dele um-livrinho

ανεωγμενον. Και εθηκεν τον ποδα αυτου τον δεξιον επι της θαλασσης, τον δε ευωνυμον
aberto. E colocou o pé dele, o direito, sobre o mar, ^{2o} ^{1e} esquerdo

επι της γης, 3 και εκραξεν φωνη μεγαλη ὕσπερ λεων μυκαται. Και ὅτε
sobre a terra, e bradou com-²voz, ¹grande assim-como leão ruge. E quando

εκραξεν ελαλησαν αἱ ἐπτα βροινται τας ἑαυτων φωνας. 4 Και ὅτε ελαλησαν αἱ ἐπτα
bradou, ⁴soltaram ¹os ²sete ³trovões as suas vozes. E quando ⁴falaram, ¹os ²sete

βροινται εμελλον γραφειν. Και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου λεγουσαι, “Σφραγισον
³trovões eu-estava para-escrever. E ouvi uma-voz de o céu dizendo, “Sela

αἱ ελαλησαν αἱ ἐπτα βροινται, και μετα ταυτα γραφεις.” 5 Και ὁ
as-coisas-que ⁴falaram, ¹os ²sete ³trovões e após estas-coisas escreverás.” E o

αγγελος ὃν ειδον ἐστωτα επι της θαλασσης και επι της γης ηρεν την χειρα αυτου
anjo que vi em-pé sobre o mar e sobre a terra levantou a mão dele,

την δεξιαν εἰς τον ουρανον 6 και ωμοσεν ἐν τω ζωντι εἰς τους αιωνας των αιωνων, ὃς
a direita, para o céu e jurou por o vivendo até os séculos dos séculos, quem

εκτισεν τον ουρανον και τα ἐν αυτω, και την γην και τα ἐν αυτη, και την
criou o céu e as-coisas em ele, e a terra e as-coisas em ela, e o

θαλασσαιν και τα ἐν αυτη, ὅτι χρονος ουκετι εσται· 7 αλλ’ ἐν ταις ἡμεραις της
mar e as-coisas em ele, que ⁴demora, ¹não-³mais ²haverá mas em os dias do

φωνης του ἑβδομου αγγελου, ὅταν μελλη_σαλπιζειν, τελεσθη
sonido do sétimo anjo, quando-quer-que ele-venha-trombetear, será-completado

το μυστηριον του Θεου, ὁ ευηγγελισατο τους δουλους αυτου τους προφητας.
o mistério do Deus, o-qual Ele-declarou aos escravos dEle, aos profetas.

08 Και ἡ φωνη ἦν ηκουσα εκ του ουρανου παλιν λαλουσα μετ'_εμου και λεγουσα, “Ὑπαγε,
E a voz que ouvi de o céu de-novo falando comigo e dizendo, “Vai,

λαβε το βιβλιδαριον το ανεωγμενον ἐν τη χειρι του αγγελου του ἐστωτος επι της
toma o livrinho, o aberto em a mão do anjo, do em-pé sobre o

θαλασσης και επι της γης.” 9 Και απηλθον προς τον αγγελον λεγων αυτω, “Δος μοι
mar e sobre a terra.” E fui até o anjo, dizendo a-ele, “Dá me

το βιβλιδαριον.” Και λεγει μοι, “Λαβε και καταφαγε αυτο· και πικρανει σου την
o livrinho.” E ele-diz a-mim, “Toma e devora ele; e amargará ²teu ¹o

κοιλιαν, αλλ' ἐν τω στοματι σου εσται γλυκυ ώς μελι.” 10 Και ελαβον το βιβλιδαριον estômago, mas em a ²boca tua será doce como mel.” E tomei o livrinho

εκ της χειρος του αγγελου και κατεφαγον αυτο, και ἦν ἐν τω στοματι μου ώς μελι de a mão do anjo e devorei ele, e foi em a ²boca ¹minha como mel γλυκυ. Και ὅτε εφαγον αυτο επικρανθη ἡ κοιλια μου. 11 Και λεγει μοι, doce. E quando tinha-comido ele, ⁴ficou-amargo ¹o ³estômago ²meu. E ele-diz a-mim, “Δει σε παλιν προφητευσαι επι λαοις και επι εθνεσιν και γλωσσαις και “É-necessário ¹te ⁴de-novo ³profetizar sobre ²ροvos ³e ⁴sobre ⁵etnias ⁶e ⁷línguas ⁸e βασιλευσιν πολλοις.”

⁹reis ¹muitos.”

[As duas testemunhas]

11.1 Και εδοθη μοι καλαμος ὄμοιος ῥαβδω. Και είστηκει ὁ αγγελος λεγων, E foi-dado a-mim um-canico semelhante a-vara. E ³firmou-se ¹o ²anjo dizendo,

“Ἐγειραι και μετρησον τον ναον του Θεου και το θυσιαστηριον και τους προσκυνουντας “Levanta e mede o templo do Deus e o altar, e os adorandos ἐν αυτω. 2 Και την αυλην την εξωθεν του ναου εκβαλε εξωθεν, και μη αυτην μετρησης, em ele. E o pátio, o de-fora, do templo deixa de-lado, e não ²ele, ¹mede ὅτι εδοθη τοις εθνεσιν. Και την πολιν την ἀγιαν πατησουσιν μηνας τεσσαρακοντα porque foi-dado às nações. E ²a ³cidade, ⁴a ⁵santa, ¹eles-pisarão ⁸meses ⁶quarenta δυο. 3 Και δωσω τοις δυσιν μαρτυσιν μου, και προφητευσουσιν ἡμερας χιλιας ⁷dois. E darei às ²duas ³testemunhas, ¹minhas e profetizarão ⁴dias, ¹mil διακοσιας ἑξηκοντα περιβεβλημενοι σακκους.” ²duzentos ³sessenta vestidos de-pano-de-saco.”

04 Ούτοι εισιν αὶ δυο ελαιαι, και αὶ δυο λυχνιαι αὶ εινωπιον του Κυριου της γης Estes são as duas oliveiras, a-saber os dois candeeiros, os ²perante ³o ⁴Senhor ⁵da ⁶terra ἔστωσαι. 5 Και εἰ τις αυτους θελει αδικησαι, πυρ εκπορευεται εκ του στοματος αυτων ¹em-ré. E se alguém ³eles, ¹quiser ²maltratar fogo sai de a boca deles και κατεσθιει τους εχθρους αυτων. Και εἰ τις θελει αυτους αδικησαι, οὕτως δει e consome os inimigos deles. E se alguém quer ²eles, ¹maltratar assim é-necessário αυτον αποκτανθηαι. 6 Ούτοι εχουσιν εξουσιαν κλεισαι τον ουρανον ἵνα μη ele ser-morto. Eles têm autoridade para-fechar o céu, para-que não ὑετος βρεχη τας ἡμερας της προφητειας αυτων· και εχουσιαν εχουσιν επι των ²chuva ¹caia durante-os dias da profecia deles; e ²autoridade ¹têm sobre as ὑδατων στρεφειν αυτα εἰς αἷμα, και παταξαι την γην ἐν πασῃ πληγῃ águas para-converter elas em sangue, e para-ferir a terra com toda praga, ὁσακις εαι θελησωσιν. quantas-vezes que quiserem.

07 Και ὅταν τελεσωσιν την μαρτυριαν αυτων το Θηριον το αναβαινον εκ της Αβυσσου E quando terminarem o testemunho deles, a Fera, a subindo de o Abismo, ποιησει μετ' αυτων πολεμον και νικησει αυτους και αποκτεινει αυτους 8—και fará ²contra ³eles ¹guerra e vencerá eles e matará eles — e deixará

τα πτωματα αυτων επι της πλατειας της πολεως της μεγαλης Ο(ήτις καλειται
os cadáveres deles sobre a rua da cidade, a grande (a-qual se-chama,

πνευματικως Σοδομα και Αιγυπτος) ὅπου και ὁ Κυριος αυτων εσταυρωθη.
espiritualmente, Sodoma e Egito), onde, inclusive, o Senhor deles foi-crucificado.

09 Και βλεπουσιν εκ των λαων και φυλων και γλωσσων και εθνων τα πτωματα αυτων
E ¹⁰observam ¹os-de ²os ³popos ⁴e ⁵tribos ⁶e ⁷línguas ⁸e ⁹etnias os cadáveres deles

ἡμερας τρεις ἡμισυ, και τα πτωματα αυτων ουκ αφησουσιν τεθηναι εἰς μνημα.
²dias ¹três e-meio, e ³os ⁴cadáveres ⁵deles ¹não ²deixarão ser-colocados em cova.

10 Και οἱ κατοικουντες επι της γης χαιρουσιν επ' αυτοις και ευφραινησονται και
E os habitantes sobre a terra regozijam sobre eles e se-congratularão e

δωρα πεμψουσιν αλληλοις, ὅτι ούτοι οἱ δυο προφηται εβασανισαν τους
²presentes ¹enviarão mutuamente, porque estes os dois profetas atormentaram os

κατοικουντας επι της γης.
habitantes sobre a terra.

11 Και μετα τρεις ἡμερας και ἡμισυ πνευμα ζωης εκ του Θεου εισηλθεν εἰς αυτους και
E após três dias e meio espírito de-vida de o Deus entrou em eles e

εστησαν επι τους ποδας αυτων, και φοβος μεγας επεπεσεν επι τους θεωρουντας
firmaram-se sobre os pés deles, e ²pavor ¹grande desabou sobre os observando

αυτους. 12 Και ηκουσα φωνης μεγαλης εκ του ουρανου λεγουσης αυτοις, “Αναβητε ὥδε.”
eles. E ouvi uma-²voz ¹grande de o céu dizendo a-eles, “Subi aqui!”

Και ανεβησαν εἰς τον ουρανον ἐν τη νεφελῃ, και εθεωρησαν αυτους οἱ εχθροι αυτων.
E subiram para o céu em a nuvem, e ⁴observaram ⁵eles ¹os ²inimigos ³deles.

13 Και ἐν εκεινη τη ἡμερα εγενετο σεισμος μεγας και το δεκατον της πολεως
E em aquele o dia houve um-terremoto forte, e a décima-parté da cidade

επεσεν, και απεκταινθησαν ἐν τω σεισμω οινοματα αινθρωπων χιλιαδες ἐπτα. Και οἱ
ruiu, e ⁵foram-mortos ⁶por ⁷o ⁸terremoto ³nomes ⁴de-homens ²mil ¹sete. E os

λοιποι εμφοβοι εγενοντο και εδωκαν δοξαν τω Θεω του ουρανου.
demais ²com-medo ¹ficaram e deram glória ao Deus do céu.

14 Ἡ ουαὶ ἡ δευτερα απηλθεν. Ἡ ουαὶ ἡ τριτη, ιδου, ερχεται ταχυ.
O ai, o segundo, passou. O ai, o terceiro, atençao, vem logo.

[A sétima trombeta]

15 Και ὁ ἔβδομος αγγελος εσαλπισεν, και εγενοντο φωναι μεγαλαι ἐν τω ουρανω λεγουσαι,
E o sétimo anjo trombeteou, e houve vozes grandes em o céu dizendo,

“Εγενετο ἡ βασιλεια του κοσμου του Κυριου ἡμων και του Χριστου αυτου, και
“⁵Tornou-se ¹o ²reino ³do ⁴mundo do ²Senhor ¹nossa e do Cristo dEle, e

βασιλευσει εἰς τους αιωνας των αιωνων!” 16 Και οἱ εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι, οἱ
Ele-reinará ⁵adentro ¹os ²séculos ³dos ⁴séculos!” E os vinte quatro anciões, os

ενωπιον του Θεου καθημενοι επι τους θρονους αυτων, επεσον επι τα προσωπα αυτων
perante o Deus assentados sobre os tronos deles, caíram sobre os rostos deles
και προσεκυνησαν τω Θεω 17 λεγοντες, “Ευχαριστουμεν σοι, Κυριε ὁ Θεος ὁ
e adoraram o Deus dizendo, “Agradecemos a-ti, ²Senhor ¹o Deus, o

Παντοκρατωρ, ὁ ουν και ὁ ἥν και ὁ ερχομενος, ὅτι ειληφας την δυναμιν σου Todo-poderoso, o sendo e o que-era e o vindo, porque tomaste o ²poder, ¹Teu την μεγαλην και εβασιλευσας. 18 Και τα εθνη αργισθησαν, και ηλθεν ἡ οργη σου, o grande, e reinaste. E as nações ficaram-zangadas, e veio a ²ira, ¹Tua και ὁ καιρος των νεκρων κριθηναι και δουναι τον μισθον τοις δουλοις σου a-saber, o tempo dos mortos serem-julgados e de-dar a recompensa aos ²escravos, ¹Teus τοις προφηταις και τοις ἀγιοις και τοις φοβουμενοις το ονομα σου, τοις μικροις και aos profetas e aos santos e aos temendo o ²nome, ¹Teu aos pequenos e τοις μεγαλοις, και διαφθειραι τους διαφθειραντας την γην.” 19 Και ηνοιγη ὁ ναος aos grandes, e de-destruir os corrompedores da terra.” E foi-aberto o templo του Θεου ἐν τω ουρανω, και αφθη ἡ κιβωτος της διαθηκης του Κυριου ἐν τω ναω do Deus em o céu, e foi-vista a arca da aliança do Senhor em o templo αυτου. Και εγενοντο αστραπαι και φωναι και βρονται και χαλαζα μεγαλη. dEle. E houve relâmpagos e vozes e trovões e granizo tremendo.

[Paréntese – parcialmente histórica]

[A mulher, a Criança, o dragão]

12.1 Και σημειον μεγα αφθη ἐν τω ουρανω· γυνη περιβεβλημενη τον ἥλιον και ἡ E um-²sinal ¹grande foi-visto em o céu; uma-mulher vestida do sol, e a σεληνη ὑποκατω των ποδων αυτης, και επι της κεφαλης αυτης στεφανος αστερων lua debaixo dos pés dela, e sobre a cabeça dela uma-coroa de-²estrelas δωδεκα. 2 Και ἐν γαστρι εχουσα εκραζεν ωδινοισα και βασανιζομενη ¹doze. E ²em ³ventre, ¹tendo gritava sentindo-dores-de-parto e sofrendo-tormentos τεκειν.

para-dar-à-luz.

03 Και αφθη αλλο σημειον ἐν τω ουρανω· και ιδου, δρακων μεγας πυρρος E foi-visto outro sinal em o céu; ²mesmo, ¹oh, um-²dragão ¹tremendo vermelho-fogo εχων κεφαλας ἐπτα και κεφατα δεκα, και επι τας κεφαλας αυτου ἐπτα διαδηματα. 4 Και ἡ tendo ²cabeças ¹sete e ²chifres, ¹dez e sobre as cabeças dele sete diademas. E a ουρα αυτου συρει το τριτον των αστερων του ουρανου και εβαλεν αυτους εις την γην. cauda dele arrasta a terça-partē das estrelas do céu e jogou eles para a terra. Και ὁ δρακων ἔστηκεν ενωπιον της γυναικος της μελλουσης τεκειν, ἵνα ὅταν E o dragão colocou-se perante a mulher, a estando-para dar-à-luz, para, quando τεκη το Τεκνον αυτης καταφαγη.

desse-à-luz, ²a ³Criança ⁴dela ¹devorar.

05 Και ετεκεν Υιον αρρενα ὃς μελλει ποιμαινειν παντα τα εθνη ἐν ραβδω E ela-deu-à-luz um-Filho varão, o-qual está-para pastorear todas as nações com vara σιδηρα. Και ἡρπασθη το Τεκνον αυτης προς τον Θεον και προς τον θρονον αυτου. de-ferro. E foi-arrebatado a Criança dela para o Deus e para o trono dEle.

6 Και ἡ γυνη εφυγεν εις την ερημον ὅπου εχει εκει τοπον ἡτοιμασμενον E a mulher fugiu para o ermo, onde ela-tem lá um-lugar tendo-sido-preparado απο του Θεου, ἵνα εκει εκτρεφωσιν αυτην ἡμερας χιλιας διακοσιας ἔξηκοντα.

por o Deus, para-que lá possam-cuidar dela ⁴dias ¹mil ²duzentos ³sessenta.
 [Satanás excluído do céu]

- 07** Καὶ εγενέτο πολεμος ἐν τῷ ουρανῷ ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἀγγέλοι αὐτοῦ του πολεμησαί
 Εἶπεν γέρων ἐν τῷ οὐρανῷ; ³ο ⁴Μιχαὴλ ⁵εἶπεν ⁶οις ⁷ἄγγελοις ⁸δέλε ¹ἐρα-²παρα-⁹γερρέας
 μετὰ τοῦ δρακοντος· καὶ ὁ δράκων επολεμησεν, καὶ οἱ ἀγγέλοι αὐτοῦ, ⁸καὶ οὐκ ἴσχυσεν,
 contra o dragão; e o dragão guerreou, e os anjos dele, e não tinha-força,
 ουδὲ τοπος εύρεθη αυτῷ εἰτι ἐν τῷ ουρανῷ. ⁹ Καὶ εβληθη ὁ δράκων ὁ μεγας,
 nem ³lugar ²foi-achado ⁴para-ele ¹mais em o céu. E ³foi-jogado, ¹o ²dragão o grande,
 ὁ οφις ὁ αρχαιος, ὁ καλουμενος Διαβολος και Σατανας, ὁ πλαινων την οικουμενην
 a cobra, a antiga, o chamado Caluniador e Satanás, o enganando a terra-habitada
 ὅλην· εβληθη εἰς την γην, καὶ οἱ ἀγγέλοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εβληθησαν. ¹⁰ Καὶ
 toda; foi-jogado para a terra, e os anjos dele ²com ³ele ¹foram-jogados. E
 ηκουσα φωνην μεγαλην ἐν τῷ ουρανῷ λεγουσαν, "Ἄρτι εγενέτο ἡ σωτηρια και ἡ
 ουνι uma-²voz ¹grande em o céu dizendo, "Agora chegou a salvação e o
 δυναμις και ἡ βασιλεια του Θεου ἡμων και ἡ εξουσια του Χριστου αυτου, ὅτι
 poder, a-saber, o reino de ²Deus ¹nosso e a autoridade do Cristo dEle, porque
 κατεβληθη ὁ κατηγορος των αδελφων ἡμων, ὁ κατηγορων αυτων εινωπιον του Θεου
 jogou-para-baixo o acusador dos ²irmãos, ¹nossos o acusando eles perante o ²Deus
 ἡμων ἡμερας και νυκτος. ¹¹ Καὶ αυτοι ενικησαν αυτον δια το αἷμα του Αρνιου και
¹nosso dia e noite. E eles venceram ele por o sangue do Cordeiro e
 δια τον λογον της μαρτυριας αυτων, και ουκ ηγαπησαν την ψυχην αυτων αχρι θανατου.
 por a palavra do testemunho deles, e não amaram as vidas deles até morte.
- 12** Δια τουτο ευφραινεσθε, οι ουρανοι, και οι ἐν αυτοις σκηνουσιτε! Ουαι τη γη και
 Por isso exultai, ó céus, sim, os ²em ³eles ¹habitando! Ai à terra e
 τη θαλασση! ὅτι κατεβη ὁ διαβολος προς ὑμας εχων θυμον μεγαν, ειδως ὅτι
 αο mar! porque ³desceu ¹o ²diabo ate vós tendo ²fúria, ¹grande sabendo que
 ολιγον καιρον εχει."
²pouco ³tempo ¹tem."
- [Satanás persegue a mulher]
- 13** Καὶ ὅτε ειδεν ὁ δράκων ὅτι εβληθη εἰς την γην εδιωξεν την γυναικα ἥτις
 E quando ³viu ¹o ²dragão que havia-sido-lançado para a terra, perseguiu a mulher, a-qual
 ετεκεν τον αρρενα. ¹⁴ Καὶ εδοθησαν τη γυναικι δυο πτερυγες του αετου του μεγαλου
 deu-à-luz o varão. E foram-dadas à mulher duas asas da águia, a grande,
 ἵνα πετηται εἰς την ερημον εἰς τον τοπον αυτης, ὅπως τρεφηται εκει
 para-que ela-voasse para o ermo até o lugar dela, para-que seja-nutrida ali
 καιρον και καιρους και ἡμισυ καιρου απο προσωπου του οφεως. ¹⁵ Καὶ εβαλεν ὁ
 um-tempo e tempos e metade de-tempo afastada de-face da cobra. E ³expeliu ¹a
 οφις εκ του στοματος αυτου ὅπισω της γυναικος ὑδωρ ὡς ποταμον, ἵνα αυτην
²cobra de a boca dela, atrás da mulher, agua como um-rio, para-que ²ela
 ποταμοφορητον ποιηση. ¹⁶ Καὶ εβοηθησεν ἡ γη τη γυναικι και ηνοιξεν ἡ γη
³ser-levada-pela-torrente ¹fizesse. E ³ajudou ¹a ²terra a mulher, e ³abriu ¹a ²terra
 το στομα αυτης και κατεπιεν τον ποταμον, ὃν εβαλεν ὁ δράκων εκ του στοματος αυτου.

a boca dela e engoliu o rio, o-qual ³expeliu ¹o ²dragão de a boca dele.

17 Και ὡργισθη ὁ δρακων επι τη γυναικι και απηλθεν ποιησαι πολεμον μετα των Ε ³ficou-furioso ¹o ²dragão sobre a mulher, e saiu para-fazer guerra contra os λοιπων του σπερματος αυτης των τηρουντων τας εντολας του Θεου και εχοντων demais da descendência dela, os guardando os mandamentos do Deus e mantendo την μαρτυριαν Ιησου.

o testemunho de-Jesus.

*[Várias vinhetas]
[A fera do mar]*

13.1 Και εσταθην επι την αμμον της θαλασσης. Και ειδον εκ της θαλασσης Θηριον Ε eu-estava-em-pé sobre a praia do mar. Ε vi ³de ⁴o ⁵mar, ¹uma-fera αναβαινον εχον κεφατα δεκα και κεφαλας ἐπτα, και επι των κεφατων αυτου δεκα ²subindo tendo ²chifres ¹dez e ²cabeças, ¹sete e sobre os chifres dele dez διαδηματα και επι τας κεφαλας αυτου ονοματα βλασφημιας. 2 Και το Θηριον ὁ ειδον diademas, e sobre as cabeças dele nomes de-blasfêmia. Ε a fera, a-qual vi, ἦν ὄμοιον παρδαλει, και οι ποδες αυτου ώς αρκτου και το στομα αυτου ώς στομα era semelhante a-leopardo, e as patas dela como de-urso, e a boca dela como boca λεοντος. Και εδωκεν αυτω ὁ δρακων την δυναμιν αυτου και τον θρονον αυτου και de-leão. Ε ³deu ⁴a-ela ¹o ²dragão o poder dele e o trono dele e εξουσιαν μεγαλην. 3 Και μιαν εκ των κεφαλων αυτου ώσει εσφαγμενην εἰς θανατον, ²autoridade ¹grande. Ε uma de as cabeças dela como-que massacrada ate morte, και ἡ πληγη του θανατου αυτου εθεραπευθη. Και εθαυμασεν ὅλη ἡ γη οπισω e a ferida de morte dela foi-curada. Ε ⁴maravilhou-se ¹toda ²a ³terra atrás του Θηριου.
da fera.

04 Και προσεκυνησαν τω δρακοντι τω δεδωκοτι την εξουσιαν τω Θηριω· και Ε prostraram-se ao dragão, o tendo-dado a autoridade à fera; e προσεκυνησαν τω Θηριω λεγοντες, “Τίς ὄμοιος τω Θηριω?” και “Τίς δυνατος prostraram-se à fera dizendo, “Quem semelhante à fera?” e “Quem capaz πολεμησαι μετ’ αυτου?” 5 Και εδοθη αυτω στομα λαλουν μεγαλα και βλασφημιαν, de-guerrear contra ela?” Ε foi-dada a-ela boca falando grandezas e blasfêmia, και εδοθη αυτω εξουσια πολεμον ποιησαι μηνας τεσσαρακοντα δυο. 6 Και ηνοιξεν e foi-dada a-ela autoridade ²guerra ¹de-fazer ⁵meses ³quarenta ⁴dois. Ε ela-abriu το στομα αυτου εἰς βλασφημιαν προς τον Θεον βλασφημησαι το ονομα αυτου και την a boca dela em blasfêmia contra o Deus, para-blasfemar o nome dEle e o σκηνην αυτου, τους ἐν τω ουρανω σκηνουντας. 7 Και εδοθη αυτω ποιησαι πολεμον tabernáculo dEle, os ²em ³o ⁴céu ¹habitando. Ε foi-dado a-ela fazer guerra μετα των ἀγιων και νικησαι αυτους. Και εδοθη αυτω εξουσια επι πασαν φυλην contra os santos e vencer eles. Ε foi-dada a-ela autoridade sobre cada tribo και γλωσσαι και εθνος. 8 Και προσκυνησουσιν αυτω παντες οι κατοικουντες επι

e língua e etnia. E prostraram-se a-ela todos os habitantes sobre της γης, ὡν οὐ γεγραπται το ονομα ἐν τω Βιβλιω της Ζωης του Αρνιου, a terra, de quem ³não ⁴foi-escrito ¹o ²nome em o Livro da Vida do Cordeiro, του εσφαγμενου απο καταβολης κοσμου. o massacrado desde fundação de-mundo.

09 Εἰ τις εχει ους, ακουσατω. 10 Εἰ τις εχει αιχμαλωσιαν, ὑπαγει· εἰ τις Se alguém tem ouvido, que-ouça. Se alguém tem cativeiro, ele-vai-embora; se alguém ἐν μαχαιρα αποκτενει, δει αυτον ἐν μαχαιρα αποκτανθηναι. ⁷Ωδε εστιν ²com ³espada, ¹matar é-necessário ele ²por ³espada ¹ser-morto. Aqui está ἡ ὑπομονη και ἡ πιστις των ἀγιων. a perseverança e a fé dos santos.

[A fera da terra]

11 Και ειδον αλλο θηριον αναβαινον εκ της γης, και ειχεν κερατα δυο ὄμοια αρνιω E vi outra fera subindo de a terra, e tinha ²chifres ¹dois semelhante a-cordeiro και ελαλει ως δρακων. 12 Και την εξουσιαν του πρωτου Θηριου πασαν ποιει e falava como dragão. E ³a ⁴autoridade ⁵da ⁶primeira ⁷Fera ²toda ¹exercita ενωπιον αυτου, και εποιει την γην και τους ἐν αυτη κατοικουντας ⁹να προσκυνησωσιν perante ela, e fazia ²a ³terra, ⁴e ⁵os ⁶em ⁷ela ⁸habitando, ¹com-que adorassem το Θηριον το πρωτον, οὐ εθεραπευθη ἡ πληγη του θανατου αυτου. 13 Και ποιει a Fera, a primeira, de quem foi-curada a ferida da morte dela. E faz σημεια μεγαλα, και πυρ ⁹να ἐκ του ουρανου καταβαινη επι την γην ενωπιον ²sinais, ¹grandes inclusive ²fogo ¹que ⁴de ⁵o ⁶céu ³desça sobre a terra perante των ανθρωπων. 14 Και πλαινα τους εμους, τους κατοικουντας επι της γης, δια τα σημεια os homens. E engana os meus, os habitando sobre a terra, por os sinais ἢ εδοθη αυτω ποιησαι ενωπιον του Θηριου, λεγων τοις κατοικουσιν επι της γης que foi-dado a-ela fazer perante a Fera, dizendo aos habitantes sobre a terra ποιησαι εικονα τω θηριω, ὁ ειχεν την πληγην της μαχαιρας και εζησεν. 15 Και fazerem uma-imagem à Fera, a-qual tinha a ferida de espada e viveu. E εδοθη αυτω πνευμα δουναι τη εικονι του Θηριου ⁹να και λαληση ἡ εικων foi-dado a-ela ²fôlego ¹dar à imagem da Fera, para-que, inclusive, ⁵falasse ¹a ²imagem του Θηριου και ποιηση ⁹σοι εαν μη προσκυνησωσιν τη εικονι του Θηριου ³da ⁴Fera e fizesse ²quantos-quer ³que ⁴não ⁵adorassem ⁶a ⁷imagem ⁸da ⁹Fera ⁹να αποκτανθωσιν. 16 Και ποιει παντας—τους μικρους και τους μεγαλους, και τους ¹com-que fossem-mortos. E faz a-todos — os pequenos e os grandes, tanto os πλουσιους και τους πτωχους, και τους ελευθερους και τους δουλους—⁹να δωσιν ricos como os pobres, tanto os livres como os escravos — que sejam-dados αυτοις χαραγματα επι της χειρος αυτων της δεξιας, ἡ επι των μετωπων αυτων, 17 και a-eles marcas sobre a mão deles, a direita, ou sobre as testas deles, e ⁹να μη_τις δυνηται αγορασαι ἡ πωλησαι ει μη ὁ εχων το χαραγμα, το ονομα του Θηριου, que ninguém possa comprar ou vender se não o tendo a marca, o nome da Fera, ἡ τον αριθμον του ονοματος αυτου. 18 ⁷Ωδε ἡ σοφια εστιν. Ο εχων νουν

ou o número do nome dela. Aqui ²a ³sabedoria ¹há. O tendo entendimento

ψηφισατω τον αριθμον του Θηριου, αριθμος γαρ ανθρωπου εστιν.
que-calcule o número da Fera, ³número ¹pois ⁴de-homem ²é.

Kai ó arithmos autou eftin *χεις'*.

E o número dela é 666.

[O Cordeiro e os 144.000]

- 14.1** Kai efton kai idou, Arniou ¹ēstetikoς ²epi ³to Oros Siou, kai met' autou ⁴ēkaton
E vi e oh, um-Cordeiro em-pé sobre o Monte Sião, e com Ele cento
teosaraconta teosarecs *χιλιαδες*, ehouusat to onoma autou, kai to onoma tou Iatros autou,
quarenta quatro mil, tendo o nome dEle, e o nome do Pai dEle,
γεγραμμενον ⁵epi ⁶tow metawpaw autowan. 2 Kai nkousa *φωνην* ⁷ek tou ouravou ὡς
tendo-sido-escrito sobre as testas deles. E ouvi um-sonido de o céu, como
phovnη ⁸ndatowan pollav, kai ὡς phovnη briontēs megalēs· kai ḥ phovnη ḥn nkousa ὡς
sonido de-²água, ¹muitas e como sonido de-trovão forte; e o sonido que ouvi, como
kiθapadon kiθapizontowan ἐν tais kiθapatis autowan. 3 Kai adoustn ⁹adηn ¹⁰kaiunη ¹¹enwpiou
harpistas harpeando em as harpas deles. E cantam um-cântico novo perante
tou thriou, kai enwpiou tow teosaraw ¹²ζωωn ¹³kai tow preebutterow ¹⁴kai oudeis
o trono, e perante os quattro seres-viventes e os anciāos; e ninguem
εδυνατο ¹⁵maθeiv ¹⁶την adηn ¹⁷εἰ_μη ¹⁸aī rmod' *χιλιαδες*, oī ¹⁹ηgopasmenvoi apō tēs
foi-capaz de-aprender o cântico senāo os 144 mil, os tendo-sido-redimidos de a
γης. 4 Oútoi eftin oī ²⁰metā gynaiκωn ouk emolusinθesau, παρθenoi γαρ eftin. Oútoi
terra. Estes são os-que ²¹com ²²mulheres, ¹não ²foram-contaminados ⁷virgens ⁵pois ⁶são. Estes
eftin oī akolouθountes tō Arniw ²³ópou ²⁴an ²⁵úpaxi. Oútoi ²⁶ípo Ihsou ²⁷ηgorasθesau
sāo os seguindo o Cordeiro onde-quer que vá. Estes ²⁸por ²⁹Jesus ¹foram-redimidos
apō tow anθrapaw, aparxhē ³⁰tw Thew kai ³¹tw Arniw. 5 Kai ³²en tw stomaτi autowan
dentre os homens, primícias para-o Deus e para-o Cordeiro. E em a boca deles
ouχ ³³eupeθη ³⁴ψeuδoς, ³⁵amamoi ³⁶γαρ eftin.
não se-achou mentira, ³⁷irrepreensíveis ¹pois ²sāo.
- [três anjos]
- 06** Kai efton allon agyelou petomenou ³⁸en mesouranηmati ³⁹echonta ⁴⁰euaggelion aiwion
† E vi outro anjo voando em meio-do-céu, tendo evangelho eterno
euaggelisathai touς ⁴¹kaθhemenvouς ⁴²epi tēs γης, kai ⁴³epi ⁴⁴πaν ⁴⁵ethnoς kai ⁴⁶phulhn kai
para-evangelizar os habitantes de a terra, a-saber, de cada etnia e tribo e
γλωσσau kai laou, ⁷λeγωn ⁴⁷en phovnη megalη, “Φοβθητε τou Θeou kai δote autou
língua e povo, dizendo em voz grande, “Temei o Deus e dai a-Ele
δoξau, óti ⁴⁸ηlθen ḥ ὥra tēs kriσeωs autou, kai proσkunηmati ⁴⁹tw poiηsanτi tou ouravou glória,
porque chegou a hora do julgar dEle, e prostrai-vos ao fazedor do céu
kai tēn γηn kai tēn θalasσan kai πηγaς ⁵⁰ndatowan.”
e da terra e do mar e fontes de-água.”
- 08 Kai allos agyelos δeuteiros ⁵¹ηkolouθesou λeγωn, “Επεσen εpeσen Baβuλωn ḥ megalη!
E outro anjo, um-segundo, seguiu dizendo, “Caiu, caiu Babilônia, a grande!

Ἐκ του οινου του θυμου της πορνειας αυτης πεποτικεν παντα τα εθνη.”
⁶De ⁷o ⁸vinho ⁹do ¹⁰furor ¹¹da ¹²fornicação ¹³dela ¹fez-⁵beber ²todas ³as ⁴nações.”

09 Και αλλος αγγελος τριτος ηκολουθησεν αυτοις, λεγων ἐν φωνη μεγαλη, “Εἰ τις Ε outro anjo, um-terceiro, seguiu eles, dizendo em voz grande, “Se alguém προσκυνει το Θηριον και την εικονα αυτου, και λαμβανει χαραγμα επι του μετωπου adorar a Fera e a imagem dela, e receber marca sobre a testa αυτου ἡ επι την χειρα αυτου, 10 και αυτος πιεται εκ του οινου του θυμου του Θεου, dele ou sobre a mão dele, ²mesmo ¹esse beberá de o vinho da fúria do Deus, του κεκερασμενου ακρατου ἐν τω ποτηριω της οργης αυτου. Και βασανισθησεται o tendo-sido-mexido não-diluído em o cálice da ira dEle. E serão-atormentados ἐν πυρι και θειω ενωπιον των ἀγιων αγγελων και ενωπιον του Αρνιου. 11 Και ὁ καπνος com fogo e enxofre perante os santos anjos e perante o Cordeiro. E a fumaça του βασανισμου αυτων εἰς αιωνας αιωνων αναβαινει· και ουκ εχουσιν αναπαυσιν do tormento deles ⁴adentro ²séculos ³de-séculos ¹ascende; e não têm descanso ἡμερας και νυκτος, οι προσκυνουντες το Θηριον και την εικονα αυτου, και εἰ τις de-dia e de-noite, os adorando a Fera e a imagem dela, e se alguém λαμβανει το χαραγμα του ονοματος αυτου.”
 recebe a marca do nome dela.”

12 Ὡδε ἡ ὑπομονη των ἀγιων εστιν, ὧδε οι τηρουντες τας εντολας του Θεου και Aqui ²a ³perseverança ⁴dos ⁵santos, ¹está aqui os guardando os mandamentos do Deus e την πιστιν του Ιησουν. 13 Και ηκουσα φωνης εκ του ουρανου λεγουσης μοι, “Γραψον· a fé do Jesus. E ouvi uma-voz de o céu dizendo a-mim, “Escreve: ‘Μακαριοι οι νεκροι, οι ἐν Κυριω αποθησκοντες απ’ αρτι’ (λεγει “Ναι” το ‘Bem-aventurados os mortos, os ²em ³Senhor ¹morrendo desde agora’ (²diz ¹“Sim” o Πινευμα) “Ινα αναπαυσωνται εκ των κοπων αυτων, τα δε εργα αυτων ακολουθει μετ’ Espírito) ‘para-que descansem de os labores deles, ²as ¹e obras deles seguem com αυτων.”’
 eles’.”

[a terra é ceifada]

14 Και ειδον και ιδου, νεφελη λευκη, και επι την νεφελην καθημενος ὅμοιος Ε vi e oh, uma-nuvem branca, e sobre a nuvem ⁴sentado, ¹um-semelhante σιω ανθρωπου, εχων επι της κεφαλης αυτου στεφανον χρυσουν, και ἐν τη χειρι ²a-um-filho ³de-homem tendo sobre a cabeça dele uma-coroa de-ouro, e em a mão αυτου δρεπανον οξυ. 15 Και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του ναου κραζων ἐν φωνη dele uma-foice afiada. E outro anjo saiu de o templo clamando em voz μεγαλη τω καθημενω επι της νεφελης, “Πιεψον το δρεπανον σου και θερισον, ὅτι ¹grande ao assentado sobre a nuvem, “Mete a ²foice ¹tua e ceifa, pois ηλθεν ἡ ὥρα του θερισαι, ὅτι εξηρανθη ὁ θερισμος της γης.” 16 Και εβαλεν ὁ chegou a hora do ceifar, porque secou-se a ceifa da terra.” E ⁶moveu ¹o καθημενος επι την νεφελην το δρεπανον αυτου επι την γην, και εθερισθη ἡ γη. ²assentado ³sobre ⁴a ⁵nuvem a foice dele sobre a terra, e ³foi-ceifada ¹a ²terra.

17 Καὶ ἄλλος ἀγγελος εἶη λθεν ἐκ του ναου του ἐν τω ουραινω εχων και αυτος
 E outro anjo saiu de o templo, o em o céu, tendo também ele
 δρεπανον οξυ. 18 Καὶ ἄλλος ἀγγελος εἶη λθεν ἐκ του θυσιαστηριου εχων εξουσιαν
 uma-foice afiada. E outro anjo saiu de o altar, tendo autoridade
 επι του πυρος, και εφωνησεν κραυγη μεγαλη τω εχοντι το δρεπανον το οξυ λεγων,
 sobre o fogo, e clamou com-²brado ¹grande ao tendo a foice, a afiada, dizendo,
 "Πεμψον σου το δρεπανον το οξυ και τρυγησον τους βοτρυας της αμπελου της γης, ὅτι
 "Mete ²tua ¹a foice, a afiada, e colhe os cachos da videira da terra, porque
 ηκμασαν αἱ σταφυλαι αυτης. 19 Καὶ εβαλεν ὁ ἀγγελος το δρεπανον αυτου εἰς την
 estâo-maduras as uvas dela. E ³meteu ¹o ²anjo a foice dele em a
 γην και ετρυγησεν την αμπελον της γης, και εβαλεν εἰς την ληνον του θυμου του
 terra e colheu a videira da terra, e jogou para-dentro do lagar da fúria do
 Θεου, τον μεγαν. 20 Καὶ επατηθη ἡ ληνος εξωθεν της πολεως, και εἶη λθεν αἴμα
 Deus, o grande [lagar]. E ³foi-pisado ¹o ²lagar fora da cidade, e saiu sangue
 εκ της ληνου αχρι των χαλινων των ἵππων απο σταδιων χιλιων ἔξακοσιων.
 de o lagar até os freios dos cavalos por estadios mil seiscentos.

[Agora as taças!]

15.1 Καὶ ειδον αλλο σημειον ἐν τω ουραινω μεγα και θαυμαστον αγγελους ἐπτα εχοντας
 E vi outro sinal em o céu, grande e maravilhoso; ²anjos ¹sete tendo
 πληγας ἐπτα τας εσχατας, ὅτι ἐν αυταις ετελεσθη ὁ θυμος του Θεου.
⁴pragas, ³sete ¹as ²últimas pois em elas ⁵ficou-completa ¹a ²fúria ³do ⁴Deus.
 [O cântico dos vitoriosos]
02 Καὶ ειδον ὡς θαλασσαν ὑελινην μεμιγμενην πυρι, και τους νικωντας εκ του
 E vi como um-mar de-vidro tendo-sido-misturado com-fogo, e os triunfando de a
 Θηριου και εκ της εικονος αυτου και εκ του αριθμου του ονοματος αυτου ἐστωτας επι την
 Fera e de a imagem dela e de o numero do nome dela, em-pé sobre o
 θαλασσαν την ὑελινην, εχοντας κιθαρας του Θεου. 3 Καὶ αδουσιν την ωδην Μωυσεος
 mar do vidro, tendo harpas do Deus. E cantam o cântico de-Moises,
 του δουλου του Θεου, και την ωδην του Αρινιου, λεγοντες, "Μεγαλα και θαυμαστα τα
 do escravo do Deus, e o cântico do Cordeiro, dizendo, "Grandes e maravilhosas as
 εργα σου, Κυριε ὁ Θεος ὁ Παντοκρατωρ! Δικαιαι και αληθιναι αἱ ὁδοι σου,
²obras, ¹tuas ⁴Senhor ³ο Deus, o Todo-poderoso! Justos e verdadeiros os ²caminhos, ¹teus
 ὁ Βασιλευς των εθνων! 4 Τίς οὐ μη φοβηθη σε, Κυριε, και δοξαση το ονομα σου?
 ὁ Rei das nações! Quem não não ²temerá, ¹te Senhor, e glorificará o ²nome ¹teu?
 "Οτι μονος ἄγιος εἰ. ὅτι παντα τα εθνη ἔξουσιν και προσκυνησουσιν εινωπιον σου.
 Pois único santo és; pois todas as nações virão e se-prostrarão perante ti;

ὅτι τα δικαιωματα σου εφαινερωθησαν."
 pois os ²justos-juizos ¹teus foram-manifestos."

[Os anjos são comissionados]

05 Καὶ μετα ταυτα ειδον, και ηνοιγη ὁ ναος της σκηνης του μαρτυριου ἐν τω
 E após estas-coisas olhei, e foi-aberto o santuário do tabernáculo do testemunho em o
 ουραινω. 6 Καὶ εἶη λθον οι ἐπτα αγγελοι οι εχοντες τας ἐπτα πληγας εκ του ναου,

céu. E ⁴sairam, ¹os ²sete ³anjos os tendo as sete pragas, de o santuário, οἱ ησαν ενδεδυμενοι λινον καθαρον λαμπρον και περιεζωσμενοι περι τα στηθη os-quais eram vestidos de-linho puro brilhante, e cingidos por os peitos ζωνας χρυσας. 7 Και ἐν εκ των τεσσαρων ζωων εδωκεν τοις ἑπτα αγγελοις com-cintos de-ouro. E um de os quatro seres-viventes deu aos sete anjos ἑπτα φιαλας χρυσας γεμουσας του θυμου του Θεου του ζωντος εις τους αιωνας των sete taças de-ouro cheias da fúria do Deus, o vivendo ⁵adentro ¹os ²séculos ³dos αιωνων. 8 Και εγειτισθη ὁ ναος καπνου εκ της δοξης του Θεου και εκ της δυναμεως ⁴séculos. E ³encheu-se ¹o ²santuário de-fumaça de a glória do Deus e de o poder αυτου, και ουδεις ηδυνατο εισελθειν εις τον ναον αχρι τελεσθωσιν αι ἑπτα dEle, e ninguém foi-capaz de-entrar para o santuário até-que se-completassem as sete πληγαι των αγγελων. 16.1 Και ηκουσα φωνης μεγαλης εκ του ναου λεγουσης pragas dos anjos. E ouvi uma-²voz ¹grande de o santuário dizendo τοις ἑπτα αγγελοις, “Ὑπαγετε, εκχεατε τας φιαλας του θυμου του Θεου εις την γην.” aos sete anjos, “Ide, despejai as taças da fúria do Deus em a terra.”

[A primeira taça]

02 Και απηλθεν ὁ πρωτος και εξεχεεν την φιαλην αυτου επι την γην, και εγενετο ἔλκος E ³foi-se ¹o ²primeiro e despejou a taça dele sobre a terra, e apareceu úlcera κακον και ποιηρον εις τους αινθρωπους τους εχοντας το χαραγμα του θηριου και τους feia e maligna em os homens, os tendo a marca da Fera e os προσκυνουντας τη εικονι αυτου.

adorando a imagem dela.

[A segunda taça]

03 Και ὁ δευτερος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου εις την θαλασσαν, και εγενετο E o segundo anjo despejou a taça dele em o mar, e ficou αίμα ως νεκρου· και πασα ψυχη ζωσα απεθανεν ἐν τη θαλασσῃ. sangue como de-morto; e cada alma vivente morreu em o mar.

[A terceira taça]

04 Και ὁ τριτος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου εις τους ποταμους και τας πηγας των E o terceiro anjo despejou a taça dele em os rios e as fontes das άδατων, και εγενετο αίμα. 5 Και ηκουσα του αγγελου των άδατων λεγοντος, “Δικαιος ει, águas, e ficou sangue. E ouvi o anjo das águas dizendo, “Justo és, ὁ ων και ὁ ἦν, ὁ ὄσιος, ὅτι ταυτα εκρινας. 6 “Οτι αίμα ἀγιων o sendo e o que-era, o Santo, porque ²estas-coisas ¹jugaste. Porque ²sangue ³de-santos και προφητων εξεχειν, και αίμα αυτοις εδωκας πιειν. Αξιοι εισιν.” ⁴e ⁵de-profetas, ¹derramaram e ²sangue ³a-eles ¹deste para-beber. ²Merecedores ¹são!”

7 Και ηκουσα του θυσιαστηριου λεγοντος, “Ναι, Κυριε ὁ Θεος, ὁ Παντοκρατωρ!

E ouvi ²do ³altar ¹um-dizendo, “Sim, ²Senhor ¹o Deus, o Todo-poderoso! αληθιναι και δικαιαι αι κρισεις σου.”

verdadeiros e justos os ²jugares ¹Teus.”

[A quarta taça]

08 Και ὁ τεταρτος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ἥλιον, και εδοθη αυτω E o quarto anjo despejou a taça dele sobre o sol, e foi-dado a-ele καινατισαι τους αινθρωπους ἐν πυρι. 9 Και εκαυματισθησαν οι αινθρωποι καινα queimar os homens com fogo. E ³foram-queimados ¹os ²homens com-queimadura

μεγα, και εβλασφημησαν οι αινθρωποι το ονομα του Θεου του εχοντος την εξουσιαν επι severa, e ³blasfemaram ¹os ²homens o nome do Deus, o tendo a autoridade sobre

τας πληγας ταυτας. Και ού μετενοησαν δουναι αυτω δοξαν.
as pragas estas. E não se-arrependoram para-dar ²a-Ele ¹glória.

[A quinta taça]

10 Και ο πεμπτος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον θρονον του Θηριου, και
E o quinto anjo despejou a taça dele sobre o trono da Fera e
εγενετο ή βασιλεια αυτου εσκοτωμενη· και εμασωντο τας γλωσσας αυτων εκ του ποιου.
⁴ficou ¹o ²reino ³dele escurecido; e roeram as línguas deles de a dor.

11 Και εβλασφημησαν τον Θεον του ουρανου εκ των ποιων αυτων και εκ των ἔλκων
E blasphemaram o Deus do céu por as dores deles e por as úlceras
αυτων. Και ού μετενοησαν εκ των εργων αυτων.
deles. E não se-arrependoram de as obras deles.

[A sexta taça]

12 Και ο ἕκτος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ποταμον τον μεγαν Ευφρατην,
E o sexto anjo despejou a taça dele sobre o rio, o grande Eufrates,
και εξηραινθη το ὕδωρ αυτου ἵνα ἐτοιμασθη ή ὄδος των βασιλεων των απο
e secou-se a água dele, para-que se-preparasse o caminho dos reis, os de
ανατολων ἥλιου. **13** Και ειδον εκ του στοματος του δρακοντος και εκ του στοματος του
nascente de-sol. E vi de a boca do dragão e de a boca da
Θηριου και εκ του στοματος του Ψευδοπροφητου πνευματα τρια ακαθαρτα ως βατραχοι.
Fera e de a boca do Falso-profeta ²espíritos ¹três imundos, como rãs.

14 Εισιν γαρ πνευματα δαιμονων ποιουντα σημεια, ἢ εκπορευεται επι τους βασιλεις
²São ¹pois espíritos de-demônios operando sinais, os-quais vão-embora até os reis
της οικουμενης ὅλης, συναγαγειν αυτους εἰς τον πολεμον της ἡμερας εκεινης της
da terra-habitada toda, para-juntar eles para a batalha do dia aquele, do
μεγαλης του Θεου του Παντοκρατορος. **15** ("Ιδου, ερχομαι ως κλεπτης. Μακαριος
grande do Deus, do Todo-poderoso. ("Atenção, venho como ladrão. Bem-aventurado
o γρηγορων και τηρων τα ἴματια αυτου ἵνα μη γυμνος περιπατη και βλεπωσιν
o vigiando e guardando as vestes dele, para-que não ²nú ¹perambule e eles-vejam
την ασχημοσυνην αυτου.") **16** Και συνηγαγεν αυτους εἰς τον τοπον τον καλουμενον
a vergonha dele.") E ele-ajuntou eles para o lugar, o chamado

Ἐβραιστι Αρμαγεδων.
em-hebraico, Armagedom.

[A sétima taça]

17 Και ο ἑβδομος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου εἰς τον αερα, και εξηλθεν φωνη
E o sétimo anjo despejou a taça dele em o ar, e saiu uma-voz
μεγαλη απο του ναου του ουρανου απο του θρονου λεγουσα, “Γεγονεν!” **18** Και
tremenda de o santuário do Céu, de o trono, dizendo, “Já-deu!” E
εγενοντο αστραπαι και βρονται και φωναι· και σεισμος εγενετο μεγας, οιος
houve relâmpagos e trovões e sonidos; e ²um-terremoto ¹houve tremendo, tal-qual
ουκ εγενετο αφ' ού οι αινθρωποι εγενοντο επι της γης, τηλικουτος σεισμος, ούτως
não houve desde que os homens existiram sobre a terra, tamanho terremoto, tão

μεγας! 19 Και εγενετο ἡ πολις ἡ μεγαλη εἰς τρια μερη, και αἱ πολεις των εθνων επεσον. grande! E ⁵ficou 1a ²cidade, ³a ⁴grande, em três partes, e as cidades das nações ruíram.

Και Βαβυλων ἡ μεγαλη εμιησθη ενωπιον του Θεου, δουναι αυτη το ποτηριον του E Babilônia, a grande, foi-lembraida perante o Deus, para-dar a-ela o cálice do oinou του θυμου της οργης αυτου. 20 Και πασα νησος εφυγεν, και ορη ουχ εύρεθησαν. vinho da fúria da ira dEle. E cada ilha fugiu, e montes não foram-achados.

21 Και χαλαζα μεγαλη ὡς ταλαντιαια καταβαινει εκ του ουρανου επι τους E granizo monstro, como peso-de-talento, cai de o céu sobre os ανθρωπους. Και εβλασφημησαν οι αινθρωποι τον Θεον εκ της πληγης της χαλαζης, homens. E ³blasfemaram ¹os ²homens o Deus por a praga do granizo, ὅτι μεγαλη εστιν ἡ πληγη αυτης σφοδρα. porque ⁵grande ⁴é ¹a ²praga ³dele em-extremo.

[A respeito de Babilônia]

17.1 Και ηλθεν είς εκ των ἐπτα αγγελων των εχοντων τας ἐπτα φιαλας και ελαλησεν E veio um de os sete anjos, dos tendo as sete taças, e falou

μετ' εμου λεγων, "Δευρο, δειξω σοι το κριμα της πορνης της μεγαλης της καθημενης comigo dizendo, "Vem, mostrarei a-ti o julgamento da prostituta, da grande, da assentada επι των ὑδατων των πολλων, 2 μεθ' ἡς εποριευσαν οι βασιλεις της γης, και sobre as águas, as muitas, com quem ⁵fornicaram ¹os ²reis ³da ⁴terra; e εμεθυσθησαν οι κατοικουντες την γην εκ του οινου της πορνειας αυτης." ⁵ficaram-embriagados ¹os ²habitantes ³da ⁴terra de o vinho da fornicação dela."

[uma mulher e uma fera]

03 Και απηνεγκεν με είς ερημον ἐν πνευματι. Και ειδον γυναικα καθημενην επι E ele-levou me para um-ermo em espírito. E vi uma-mulher sentada sobre

θηριον κοκκινον γεμον οινοματων βλασφημιας, εχον κεφαλας ἐπτα και κερατα δεκα. uma-fera escarlate, cheia de-nomes de-blasfêmia, tendo ²cabeças ¹sete e ²chifres ¹dez.

4 Και ἡ γυνη ἦν περιβεβλημενη πορφυραν και κοκκινον, κεχρυσωμενη χρυσω και E a mulher estava vestida de-púrpura e escarlate, adornada com-ouro e λιθω τιμιω και μαργαριταις, εχουσα χρυσουν ποτηριον ἐν τη χειρι αυτης γεμον pedra preciosa e pérolas, tendo ²de-ouro ¹cálice em a mão dela cheio

βδελυγματων και τα ακαθαρτα της πορνειας αυτης. 5 Και επι το μετωπον αυτης de-abominações e as imundices da fornicação dela. E sobre a testa dela ονομα γεγραμμενον· μυστηριον, Βαβυλων ἡ μεγαλη, ἡ μητηρ των πορνων και των nome escrito: mistério, ³Babilônia, ¹a ²grande a mãe das prostitutas e das

βδελυγματων της γης. 6 Και ειδον την γυναικα μεθυουσαν εκ του αἵματος των ἀγιων και abominações da terra. E vi a mulher embriagada de o sangue dos santos, e εκ του αἵματος των μαρτυρων Ιησουν. Και εθαυμασα, ιδων αυτην, θαυμα de o sangue dos mártires de-Jesus. E ³fiquei-admirado ¹vendo ²ela com-²admiração

μεγα.

¹grande.

[a visão é explicada]

07 Και ειπεν μοι ὁ αγγελος, "Δια τί εθαυμασας? Εγω σοι ερω το μυστηριον της

E ³disse ⁴a-mim ¹o ²anjo, “Por que ficaste-admirado? Eu ²a-ti ¹direi o mistério da γυναικος και του Θηριου του βασταζοντος αυτην, του εχοντος τας ἐπτα κεφαλας και τα μιληρ ε da Fera, a carregando ela, a tendo as sete cabeças e os δέκα κερατα. 8 Το Θηριον ὅ ειδες ἦν, και ουκ εστιν, και μελλει αναβανειν εκ της δεζ chifres. A Fera que viste foi, e não é, e está-para subir de o Αβυσσου και εἰς απωλειαν ὑπαγειν. Και θαυμασονται οἱ κατοικουντες επι Abismo e ²para ³perdição ¹prossegui. E ⁶fiacarão-maravilhados, ¹os ²habitantes ³sobre της γης, ὡν ού γεγραπται τα ονοματα επι το Βιβλιον της Ζωης απο καταβολης ⁴a ⁵terra cujos ³não ⁴escritos ¹os ²nomes sobre o Livro da Vida desde fundação κοσμου, βλεποντες το Θηριον ὅτι ἦν και ουκ εστιν και παρεσται. 9 Ὡδε ὁ νους de-mundo, vendo a Fera que foi, e não é, e estará-presente. Aqui a mente, ὁ εχων σοφιαν· Αὶ ἐπτα κεφαλαι ἐπτα ορη εισιν ὅπου ἡ γυνη καθηται επ' a tendo sabedoria: As sete cabeças ²sete ³montes ¹são onde a mulher se-assenta sobre αυτων. 10 Και βασιλεις ἐπτα εισιν. Οἱ πεντε επεσον, ὁ εἰς εστιν, ὁ αλλος ουπω εles. E ³reis ²sete ¹existem. Os cinco caíram, o um é, o outro ainda-não ηλθειν. Και ὅταν ελθη ολιγον αυτον δει μειναι. 11 Και το Θηριον veio. E quando-quer que-venha, ⁴um-pouco ¹ele ²tem-que ³permanecer. E a Fera ὅ ἦν και ουκ εστιν, και αῦτος ογδοος εστιν, και εκ των ἐπτα εστιν, και εἰς απωλειαν que foi, e não é, alias ela ²oitava, ¹é e ²de ³os ⁴sete, ¹é e ²para ³perdição ὑπαγειν. 12 Και τα δεκα κερατα ἀ ειδες δεκα βασιλεις εισιν, οἵτινες βασιλειαν ουπω ¹vai. E os dez chifres que viste, ²dez ³reis, ¹são os-quais ³reino, ¹ainda-não ελαβον αλλ' εξουσιαν ως βασιλεις μιαν ὕραν λαμβανουσιν μετα του Θηριου. ²receberam mas ²autoridade ³como ⁴reis ⁵por-uma ⁶hora ¹recebem com a Fera.

13 Ούτοι μιαν γνωμην εχουσιν και την δυναμιν και την εξουσιαν αυτων τω Θηριω Estes ²um ³pensamento, ¹têm e ²o ³poder ⁴e ⁵a ⁶autoridade ⁷deles ⁸à ⁹Fera διδοασιν. 14 Ούτοι μετα του Αρνιου πολεμησουσιν, και το Αρνιον νικησει αυτους, ¹dão. Estes ²contra ³o ⁴Cordeiro, ¹guerrearão e o Cordeiro vencerá eles, ὅτι Κυριος κυριων εστιν και Βασιλευς βασιλεων· και οἱ μετ' αυτου κλητοι και porque ²Senhor ³de-senhores ¹é e Rei de-reis; e os com Ele chamados e εκλεκτοι και πιστοι.” escolhidos e fieis.”

15 Και λεγει μοι, “Τα ὄνδατα ἀ ειδες ού ἡ ποριη καθηται, λαοι και οχλοι E diz a-mim, “As águas que viste, onde a prostituta está-assentada, ²povos ³e ⁴multidões, εισιν, και εθνη και γλωσσαι. 16 Και τα δεκα κερατα ἀ ειδες, και το Θηριον, ¹são e etnias e línguas. E os dez chifres que viste, também a Fera, ούτοι μισησουσιν την ποριην και ηρημαμενην ποιησουσιν αυτην και γυμνην ποιησουσιν estes odiarão a prostituta e ³devastada, ¹farão ²ela e ³nua, ¹farão αυτην και τας σαρκας αυτης φαγονται και αυτην κατακαυσουσιν ἐν πυρι. 17 Ό γαρ ²ela e ²a ³carne ⁴dela, ¹comerão e ²ela ¹queimarão com fogo. ²O ¹porque Θεος εδωκεν εἰς τας καρδιας αυτων ποιησαι την γνωμην αυτου, και ποιησαι γνωμην Deus colocou em os corações deles fazer o propósito dEle, mesmo fazer propósito

μιαν και δουναι την βασιλειαν αυτων τω Θηριω αχρι τελεσθησονται οι λογοι único e entregar os reinos deles à Fera até serem-compridas as palavras

του Θεου. 18 Και ἡ γυνη ἦν ειδες εστιν ἡ πολις ἡ μεγαλη ἡ εχουσα βασιλειαν do Deus. E a mulher que viste é a cidade, a grande, a detendo reinado

επι των βασιλεων της γης.”
sobre os reis da terra.”

[a queda dela é proclamada]

18.1 Και μετα ταυτα ειδον αλλον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα
E após estas-coisas vi outro anjo descendendo de o céu, tendo
εξουσιαν μεγαλην, και ἡ γη εφωτισθη εκ της δοξης αυτου. 2 Και εκραξεν ἐν
²autoridade, ¹grande e a terra foi-iluminada com o esplendor dele. E clamou com
ισχυρα φωνη λεγων: “Ἐπεσεν επεσεν Βαβυλων ἡ μεγαλη! και εγενετο κατοικητηριον
poderosa voz dizendo: “Caiu, caiu Babilônia, a grande! e tornou-se moradia
δαιμονων, και φυλακη παντος πνευματος ακαθαρτου, και φυλακη παντος ορινεου
de-demônios, a-saber, prisão de-cada espírito imundo, e prisão de-cada ave
ακαθαρτου και μεμισημενου. 3 Ὅτι εκ του θυμου του οινου της πορνειας αυτης
imunda e detestável. Porque ⁵de ⁶o ⁷furor ⁸do ⁹vinho ¹⁰da ¹¹prostituição ¹²dela,
πεπωκεν παντα τα εθηη, και οι βασιλεις της γης μετ' αυτης επορνευσαν, και οι
⁴tem-bebido ¹todas ²as ³nações e os reis da terra ²com ³ela, ¹fornicaram e os
εμποροι της γης εκ της δυναμεως του στρηνους αυτης επλουτησαν.”
comerciantes da terra ²por ³a ⁴intensidade ⁵da ⁶luxúria ⁷dela ¹se-enriqueceram.”

04 Και ηκουσα αλλην φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν, “Ἐξελθετε ἐξ αυτης, ὁ λαος μου, ἵνα
E ouvi outra voz de o céu dizendo: “Saí de ela, ó povo meu, para
μη συγκοινωνησητε ταις ἀμαρτιαις αυτης, και εκ των πληγων αυτης ἵνα μη λαβητε·
não participardes dos pecados dela, e ⁴de ⁵as ⁶pragas ⁷dela ¹para ²não ³receberdes;
5 ὅτι εκολληθσαν αυτης αὶ ἀμαρτιαι αχρι του ουρανου, και εμνημονευσεν αυτης ὁ Θεος
pois ⁴acumularam-se ³dela ¹os ²pecados ate o céu, e ³lembrou-se ⁴dela, ¹o ²Deus
τα αδικηματα αυτης. 6 Αποδοτε αυτη ως και αυτη απεδωκεν ύμιν, και διπλωσατε
das iniqüidades dela. Dai a-ela como também ela deu a-vós; ³mesmo ¹retribui
αυτη διπλα κατα τα εργα αυτης: ἐν τω ποτηριω ώ εκερασεν κερασατε αυτη
²ela em-dobro conforme as obras dela; em o cálice em-que ela-misturou, misturai para-ela

διπλουν. 7 Ὅσα εδοξασεν ἔαυτην και εστρηνιασεν, τοσουτον δοτε αυτη
em-dobro. Quanto ela-glorificou a-si-própria e luxuriou-se, ³esse-tanto ¹dai ²lhe
βασανισμον και πενθος· ὅτι ἐν τη καρδια αυτης λεγει ὅτι ‘Καθημαι βασιλισσα,
de-tormento e pranto; porque em o coração dela diz (que) ‘Estou-assentada como-rainha,
και χηρα ουκ ειμι, και πενθος ού μη ιδω.’ 8 Δια τουτο ἐν μια ἡμερα ἤξουσιν αἱ πληγαι
e viúva não sou, e pranto não não verei.’ Por isto em um dia virão as pragas
αυτης—θανατος και πενθος και λιμος. Και ἐν πυρι κατακαυθησεται ὅτι ισχυρος
dela — morte e pranto e fome — e com fogo será-consumida; porque forte

Κυριος ὁ Θεος ὁ κρινας αυτην.

²Senhor ¹o Deus, o julgando ela.

[a queda dela é lamentada]

09 "Και κλαυσουσιν και κοψονται επ' αυτην οι βασιλεις της γης οι μετ' αυτης
"Ε ⁵chorarão ⁶e ⁷prantearão ⁸sobre ⁹ela, ¹⁰os ²reis ³da ⁴terra ¹⁰os ¹⁴com ¹⁵ela,

πορνευσαντες και στρηνιασαντες, ὅταν βλεπωσιν τον καπνον της πυρωσεως αυτης,
¹¹tendo-fornicado ¹²e ¹³tendo-luxuriado quando virem a fumaça do incêndio dela,

10 απο μακροθεν ἐστηκοτες δια τον φοβον του βασανισμου αυτης λεγοντες Όυαι,
²de ³longe ¹ficando por-causa do medo do tormento dela, dizendo: 'Ai,

ουαι, ή πολις ή μεγαλη Βαβυλων, ή πολις ή ισχυρα! "Οτι μια ὥρα ηλθεν ή κρισις
ai, ó cidade, a grande Babilônia, ó cidade, a poderosa! Porque numa hora veio o ²juizo

σου.'

¹teu.'

11 "Και οι εμποροι της γης κλαυσουσιν και πενθουσιν επ' αυτη, ὅτι τον γομον
"Ε os comerciantes da terra choram e lamentam sobre ela, porque ⁴a ⁵mercadoria
αυτων ουδεις αγοραζει ουκετι· 12 γομον χρυσου και αργυρου, και λιθου τιμιου
⁶deles ¹ninguem ³compra ²mais: mercadoria de-ouro e de-prata, e de-pedra preciosa
και μαργαριτου, και βυσσου και πορφυρου και στρικου και κοκκινου, και παν
e de-pérola, e de-linho-fino e de-púrpura e de-seda e de-escarlate; e cada
ξυλον θυινον και παν σκευος ελεφαντινον και παν σκευος εκ ξυλου τιμιωτατου
madeira de-cidreira, e cada objeto de-marfim, e cada objeto de madeira preciosissima,
και χαλκου και σιδηρου και μαρμαρου, 13 και κιναμωμον και θυμιαματα και μυρον
e de-bronze e de-ferro e de-mármore; e canela e incenso e mirra
και λιβανον, και οινον και ελαιον και σεμιδαλιν και σιτον, και κτηνη και προβατα
e perfume, e vinho e azeite e flor-de-farinha e trigo, e gado e ovelhas
και ίππων και ράιδων, και σωματων και ψυχας αινθρωπων! 14 ('Και ή οπωρα της
e cavalos e carros; e corpos e almas de-homens! ('Sim, o fruto do
επιθυμιας της ψυχης σου απηλθεν απο σου, και παντα τα λιπαρα και τα
almejo da ²alma ¹tua foi-se de ti, e todas as-coisas suntuosas e as-coisas
λαμπρα απωλοντο απο σου, και ουκετι ού μη εύρησεις αυτα.') 15 Οι εμποροι
esplêndidas pereceram de ti, e não-mais não acharás elas.') Os mercadores

τουτων οι πλουτησαντες απ' αυτης, απο μακροθεν στησονται δια τον
destas-coisas, os tendo-se-enriquecido com ela, ²de ³longe ¹ficarão por-causa do

φοβον του βασανισμου αυτης, κλαιοντες και πενθουντες 16 και λεγοντες, Όυαι, ουαι,
medo do tormento dela, chorando e lamentando e dizendo, 'Ai, ai,

ή πολις ή μεγαλη, ή περιβεβλημενη βυσσινον και πορφυρουν και κοκκινουν, και
ó cidade, a grande, a vestida de-linho-fino e de-púrpura e de-escalate, e

κεχρυσωμενη ἐν χρυσω και λιθω τιμω και μαργαριταις! 17 "Οτι μια ὥρα
adornada com ouro e pedra preciosa e pérolas! Porque numa hora

ηρημωθη ὁ τοσουτος πλουτος.
foi-assolada a ²tamanha ¹riqueza.'

17^b "Καὶ πᾶς κυβερνητὴς καὶ πᾶς ὁ επι τῶν πλοιων πλεων καὶ ναυται καὶ
“E cada piloto e cada um ²em ³os ⁴navios, ¹navegando tanto marinheiros como
ὅσοι τὴν θαλασσαν εργαζονται, απο μακροθεν εστησαν 18 και εκραζον, βλεποντες τον
quantos ²o ³mar, ¹trabalham ⁵de ⁹longe ⁴ficaram e clamavam, vendo a
καπνον της πυρωσεως αυτης, λεγοντες, ‘Τίς ὁμοια τη πολει τη μεγαλη!’ 19 Kai
fumaça do incêndio dela, dizendo, ‘Quem é-semelhante à cidade, a grande!’ E
εβαλον χουν επι τας κεφαλας αυτων και εκραζον κλαιοντες και πενθουντες και
jogaram poeira sobre as cabeças deles e clamavam, chorando e lamentando e
λεγοντες, ‘Ονατ, ουατ, ἡ πολις ἡ μεγαλη, ἐν ἡ επλουτησαν παντες οι εχοντες
dizendo, ‘Ai, ai, ó cidade, a grande, por qual enriqueceram-se todos os tendo
τα πλοια ἐν τη θαλασσῃ εκ της τιμιοτητος αυτης! ’Οτι μια ὥρα ηρημωθη.’
os navios em o mar, por a opulência dela! Pois numa hora foi-assolada.’
[a queda é definitiva]

20 “Ευφραινου επ’ αυτη, ουρανε, και οι ἄγιοι και οι αποστολοι και οι προφηται,
“Exulta sobre ela, céu, mesmo os santos e os apóstolos e os profetas,
ὅτι εκρινεν ὁ Θεος το κριμα ὑμων ἐξ αυτης!” 21 Kai ηρεν εἰς αγγελος
porque ³promulgou ¹o ²Deus o ²juizo ¹vosso contra ela!” E ⁴levantou ¹um ²anjo
ισχυρος λιθον ως μυλον μεγαν και εβαλεν εἰς την θαλασσαν λεγων, “Οὗτως
³poderoso uma-pedra como mó grande e jogou em o mar dizendo, “Assim,
ὅρμηματι βληθησεται Βαβυλων ἡ μεγαλη πολις, και ού μη εύρεθη ετι. 22 Kai
violentamente, será-lançada Babilônia, a grande cidade, e não não se-achará mais. E
φωνη κιθαρωδων και μουσικων και αυλητων και σαλπιστων ού μη ακουσθη ἐν
voz de-harpistas e de-músicos e de-flautistas e de-trombeteiros não não se-ouvirá em
σοι ετι. Kai πας τεχνιτης πασης τεχνης ού μη εύρεθη ἐν σοι ετι. Kai φωνη
ti mais. E qualquer artifice de-qualquer arte não não se-achará em ti mais. E som
μυλου ού μη ακουσθη ἐν σοι ετι. 23 Kai φως λυχνου ού μη φανη ἐν σοι ετι.
de-mó não não se-ouvirá em ti mais. E luz de-candeia não não brilhará em ti mais.
Kai φωνη νυμφιου και νυμφης ού μη ακουσθη ἐν σοι ετι. “Οτι οι εμποροι
E voz de-noivo e de-noiva não não se-ouvirá em ti mais. Porque os mercadores

σου ησαν οι μεγισταις της γης, ὅτι ἐν τη φαρμακεια σου επλαινηθησαι παντα τα
teus eram os magnatas da terra; porque por a ²feitiçaria ¹tua ⁶foram-enganadas ³todas ⁴as
εθνη. 24 Kai ἐν αυτη αἷματα προφητων και ἄγιων εύρεθη, και παντων των
⁵ηαçoes. E em ela ²sangue ³de-profetas ⁴e ⁵de-santos, ¹se-achou e de-todos os
εσφαγμενων επι της γης.”

[sua queda celebrada]

19.1 Kai μετα ταυτα ηκουσα ως φωνην οχλου πολλου, μεγαλην, ἐν τω
E após estas-coisas ouvi como-que uma-voz de-multidão tremenda, grande [voz], em o

ουρανω λεγοντων. “Αλληλουια! Η σωτηρια και ἡ δυναμις και ἡ δοξα του Θεου ἡμων!
céu dizendo: “Aleluia! A salvação e o poder e a gloria do ²Deus ¹nossa!

2 "Οτι αληθιναι και δικαιαι αι κρισεις αυτου, οτι εκρινεν την πορνην την
Porque verdadeiros e justos os julgamentos dEle, porque julgou a prostituta, a
μεγαλην ήτις διεφθειρεν την γην ἐν τη πορνεια αυτης· και εξεδικησεν το αἷμα των
grande, a-qual corrompeu a terra com a fornicação dela; e vingou o sangue dos
δουλων αυτου εκ χειρος αυτης." 3 Και δευτερον ειρηκεν, "Αλληλουια! Και ο
escravos dEle de mão dela." E uma-segunda-voz disse, "Aleluia! E a
καπνος αυτης αναβαινει εἰς τους αιωνας των αιωνων!" 4 Και επεσαν οι πρεσβυτεροι
fumaça dela sobe ⁵adentro ¹as ²eras ³das ⁴eras!" E ¹⁰caíram ¹os ²anciāos,
οι εικοσι τεσσαρες και τα τεσσαρα ζωα και προσεκυνησαν τω Θεω τω
³os ⁴vinte ⁵quatro, ⁶e ⁷os ⁸quatro ⁹seres-viventes e adoraram ao Deus, o
καθημενω επι του θρονου λεγοντες, "Αμην! Αλληλουια!" 5 Και φωνη εκ του θρονου
assentado sobre o trono, dizendo, "Amém! Aleluia!" E uma-voz ²de ³o ⁴trono
εξηλθεν, λεγουσα, "Αινειτε τον Θεον ήμων, παντες οι δουλοι αυτου και οι φοβουμενοι
¹saiu dizendo, "Louvai o ²Deus, ¹nossa todos os escravos dEle e os tementes
αυτον, οι μικροι και οι μεγαλοι!"
a-Ele, os pequenos e os grandes!"

[As Bodas do Cordeiro]

06 Και ηκουσα ως φωνην οχλου πολλου και ως φωνην ιδατων πολλων
E ouvi como-que voz de-multidão tremenda e como-que sonido de-²água ¹muitas
και ως φωνην βροιτων ισχυρων λεγοντας: "Αλληλουια! "Οτι εβασιλευσεν Κυριος
e como-que sonido de-trovões fortes dizendo: "Aleluia! Porque ⁵reinou, ²Senhor
ο Θεος ήμων, ο Παντοκρατωρ! 7 Χαιρωμεν και αγαλλιωμεθα και δωμεν την δοξαν
¹o ⁴Deus ³nossa o Todopoderoso! Regozigemos e exultemos e demos a glória
αυτω, οτι ηλθεν ο γαμος του Αριου, και ή γυνη αυτου ήτοιμασεν έαυτην."
a-Ele, porque chegou o casamento do Cordeiro, e a mulher dEle preparou a-si-própria."

8 Και εδοθη αυτη ίνα περιβαληται βυσσινον λαμπρον και καθαρον, το γαρ βυσσινον
E foi-dado a-ela que se-vestisse de-linho-fino brilhante e puro, ²o ¹pois linho-fino
τα δικαιωματα των ἀγιων εστιν.
²os ³atos-justos ⁴dos ⁵santos ¹é.

09 Και λεγει μοι, "Γραψον· 'Μακαριοι οι εἰς το δειπνον του γαμου του
E ele-diz a-mim, "Escreve: 'Bemaventurados os ²para ³o ⁴banquete ⁵do ⁶casamento ⁷do
Αριου κεκλημενοι!'" Και λεγει μοι, "Ούτοι οι λογοι αληθινοι εισιν του Θεου."
⁸Cordeiro ¹convidados!" E diz a-mim, "Estas ²as ³palavras ⁴verdadeiras ¹são do Deus."

10 Και επεσον εμπροσθεν των ποδων αυτου προσκυνησαι αυτω. Και λεγει μοι, ""Ορα
E caí perante os pés dele para-adorar a-ele. E diz a-mim, "Oh
μη! Συνδουλος σου ειμι και των αδελφων σου των εχοντων την μαρτυριαν Ιησου.
não! ³Conservo ²teu ¹sou e dos ²irmãos, ¹teus dos detendo o testemunho de-Jesus.

Τω Θεω προσκυνησον! Ἡ γαρ μαρτυρια του Ιησου εστιν το πνευμα της προφητειας.”
 “Ao ³Deus ¹adora! ²O ¹pois testemunho de Jesus é o espírito da profecia.”
 [A batalha de Armagedom]

- 11** Και ειδον τοι ουρανον ανεωγμενον, και ιδου, ὥππος λευκος, και ό καθημενος επ'
 E vi o céu aberto, e eis um-cavalo branco! E o assentado sobre
 αυτον, καλουμενος Πιστος και Αληθινος, και ἐν δικαιοσυνη κρινει και πολεμει.
 ele, chamado Fiel e Verdadeiro, tanto ⁴com ⁵justica ¹julga ²como ³guerreia.
- 12** Οι δε οφθαλμοι αυτου φλοξ πυρος, και επι την κεφαλην αυτου διαδηματα πολλα,
²Os ¹ora olhos dEle chama de-fogo, e sobre a cabeça dEle diademias muitos,
 εχων ονοματα γεγραμμενα, και ονομα γεγραμμενον ὃ ουδεις οιδεν εί μη αυτος,
 tendo nomes escritos, mais um-nome escrito que ninguém sabe se não Ele-mesmo.
- 13** και περιβεβλημενος ἴματιον βεβαμμενον αἵματι, και καλειται το ονομα αυτου,
 E Ele-vestia veste tendo-sido-deitada em-sangue, e ⁴se-chama, ¹o ²nome ³dEle
 ‘Ο Λογος του Θεου. **14** Και τα στρατευματα τα ἐν τω ουρανω ηκολουθει αυτω επι
 A Palavra do Deus. E os exércitos, os em o céu, seguiram Ele sobre
 ὥπποις λευκοις, ενδεδυμενοι βυσσινον λευκον καθαρον. **15** Και εκ του στοματος αυτου
 cavalos brancos, vestidos em-linho-fino, branco, puro. E de a boca dEle
 εκπορευεται ρόμφαια διστομος οξεια, ἵνα ἐν αυτη παταξη τα εθνη. Και
 sai uma-espada de-dois-gumes, afiada, para com ela ferir as nações. E
 αυτος ποιμανει αυτους ἐν ράβδω σιδηρα. Και αυτος πατει την ληνον του
 Ele-próprio pastoreará eles com vara de-ferro. E Ele-próprio pisoteia o lagar do
 οινου του θυμου της οργης του Θεου του Παντοκρατορος. **16** Και εχει επι το ἴματιον
 vinho do furor da ira do Deus, o Todo-poderoso. E Ele-tem em o manto
 και επι τον μηρον αυτου ονομα γεγραμμενον. Βασιλευς βασιλεων και Κυριος
 e sobre a coxa dEle um-nome tendo-sido-escrito: Rei de-reis e Senhor
 κυριων.
 de-senhores.

[banquete para abutres]

- 17** Και ειδον ἕνα αγγελον ἐστωτα ἐν τω ἡλιω· και εκραξεν φωνη μεγαλη λεγων πασιν
 E vi um anjo em-pé em o sol; e bradou com-voz forte dizendo a-todas
 τοις ορνεοις τοις πετομενοις ἐν μεσουρανηματι, “Δευτε συναχθητε εις το δειπνον το μεγα
 as aves, as voando por meio-de-céu, “Vinde, ajuntai-vos para a ceia, a grande,
 του Θεου, **18** ἕνα φαγητε σαρκας βασιλεων και σαρκας χιλιαρχων και σαρκας
 do Deus, para comerdes carne de-reis e carne de-comandantes e carne
 iσχυρων και σαρκας ὥππων και των καθημενων επ' αυτων, και σαρκας
 de-poderosos e carne de-cavalos, bem-como dos assentados sobre eles, a-saber, carne
 παντων, ελευθερων τε και δουλων και μικρων τε και μεγαλων.”
 de-todos, ²livres ¹tanto como escravos e ²pequenos ¹tanto como grandes.”
- 19** Και ειδον το Θηριον και τους βασιλεις της γης και τα στρατευματα αυτων συνηγμενα
 E vi a Fera e os reis da terra e os exércitos deles ajuntados

ποιησαι πολεμον μετα του καθημενου επι του ιππου και μετα του στρατευματος αυτου.
para-fazer guerra contra o assentado sobre o cavalo e contra o exército dEle.

20 Και επιασθη το Θηριον, και μετ' αυτου ό Ψευδοπροφητης, ό ποιησας τα σημεια
Ε ³foi-capturada, ¹a ²Fera e ³com ⁴ela, ¹o ²Falso-profeta o tendo-feito os sinais
ενωπιον αυτου, ἐν οις επλαινησεν τους λαβοντας το χαραγμα του Θηριου και τους
perante ela (por os-quais ele-enganou os tendo-recebido a marca da Fera e os
προσκυνουντας τη εικονι αυτου. Ζωντες εβληθησαν οι δυο εις την λιμνην του
tendo-adorado a imagem dela). ⁴Vivos ³foram-jogados ¹os ²dois ⁹adentro, ⁵o ⁶lago ⁷de
πυρος την καιομενην ἐν θειω. 21 Και οι λοιποι απεκτανθησαν ἐν τη ρομφαια του
⁸fogo o ardendo com enxofre. E os demais foram-mortos com a espada do
καθημενου επι του ιππου τη εξελθουση εκ του στοματος αυτου. Και παντα τα ορνεα
assentado sobre o cavalo, a saindo de a boca dEle. E todas as aves
εχορτασθησαν εκ των σαρκων αυτων.
se-empanturraram de as carnes deles.

[O Milênio]

[Satanás amarrado]

20.1 Και ειδον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα την κλειν της Αβυσσου και
E vi um-anjo descendo de o céu, tendo a chave do Abismo e
άλισιν μεγαλην επι την χειρα αυτου. 2 Και εκρατησεν τον δρακοντα, τον οφιν
uma-cadeia tremenda sobre a mão dele. E ele-pegou o dragão, a serpente,
τον αρχαιον, ὃς εστιν διαβολος και ὁ Σατανας, ό πλανων την οικουμενην ὄλην,
a antiga, que é um-diabo, a-saber, o Satanás, o enganando a terra-habitada toda,
και εδησεν αυτον χιλια ετη. 3 και εβαλεν αυτον εις την Αβυσσον και εκλεισεν και
e amarrou ele mil anos; e lançou ele ³adentro ¹o ²Abismo e trancou e
εσφραγισεν επαινω αυτου ἵνα μη πλανα ετι τα εθνη αχρι τελεσθη
selou sobre ele, para-que não engane mais as nações até-que se-completet
τα χιλια ετη. Και μετα ταντα δει αυτον λυθηναι μικρον χρονον.
os mil anos. E após estas-coisas é-necessário ele ser-solto um-pequeno tempo.

[Santos reinam]

04 Και ειδον θρονους, και εκαθισαν επ' αυτους, και κριμα εδοθη αυτοις, και
E vi tronos, e assentaram-se sobre eles, e o-julgar foi-entregue a-eles; também vi
τας ψυχας των πεπελεκισμενων δια την μαρτυριαν Ιησου και δια
as almas dos tendo-sido-decapitados por-causa-de o testemunho de-Jesus e por-causa-de
τον λογον του Θεου, και οἵτινες ού προσεκυνησαν τω Θηριω ουτε τη εικονι
a Palavra do Deus, a-saber, aqueles-que não adoraram a Fera nem a imagem
αυτου και ουκ ελαβον το χαραγμα επι το μετωπον αυτων και επι την χειρα αυτων.
dela, e não receberam a marca sobre a testa deles e sobre a mão deles.

Και εζησαν και εβασιλευσαν μετα του Χριστου χιλια ετη. 5 (Και οι λοιποι των νεκρων
E viveram e reinaram com o Cristo mil anos. (E os demais dos mortos

ουκ εζησαν αχρι τελεσθη τα χιλια ετη.) Αυτη ή αναστασις ή πρωτη.
não viveram até que se-completassem os mil anos.) Esta a ressurreição, a primeira.

6 Μακαριος και ἄγιος ὁ εχων μερος ἐν τη αναστασι τη πρωτη. Επι τουτων
Bemaventurado e santo o tendo parte em a ressurreição, a primeira. Sobre tais
ό δευτερος θανατος ουκ εχει εξουσιαν, αλλ' εσονται Ἱερεις του Θεου και του Χριστου,
a segunda morte não tem autoridade, mas serão sacerdotes do Deus e do Cristo,
και βασιλευσουσιν μετ' αυτου χιλια ετη.
e reinarão com Ele mil anos.

[a rebelião final]

07 Και ὅταν τελεσθη τα χιλια ετη λυθησetai ὁ Σατανας εκ της φυλακης αυτου
E quando se-completaram os mil anos ³será-solto ¹o ²Satanás de a prisão dele
8 και εξελευσetai πλαινησai τα εθνη τα ἐν ταις τεσσαρσιν γωνιαις της γης, τον Γωγ
e sairá para-enganar as nações, as em os quatro cantos da terra, o Gog
και τον Μαγωγ, συναγαγειν αυτους εἰς τον πολεμον, ών ὁ αριθμος ως ή αμμος της
e o Magog, para-ajuntar elas para a guerra, cujo o número como a areia do
θαλασσης. 9 Και ανεβησαν επι το πλατος της γης και εκυκλευσαν την παρεμβολην των
mar. E subiram sobre a largura da terra e cercaram o arraial dos
ἄγιων και την πολιν την ηγαπημενην. Και κατεβη πυρ εκ του ουρανου απο του Θεου
santos, e a cidade, a amada. E desceu fogo de o céu a-partir do Deus,
και κατεφαγειν αυτους. 10 Και ὁ διαβολος ὁ πλαινων αυτους εβληθη εἰς την
e consumiu eles. E o diabo, o enganando eles, foi-lançado ⁷adentro, ¹o
λιμνην του πυρος και θειου, ὅπου και το Θηριον και ὁ Ψευδοπροφητης. Και
²Iago ³do ⁴fogo ⁵e ⁶enxofre onde também a Fera e o Falso-profeta. E
βασανισθησονται ἡμερας και νυκτος εἰς τους αιωνιας των αιωνων.
serão-atormentados dia e noite para as eras das eras.

[O Grande Trono Branco]

11 Και ειδον θρονον μεγαν λευκον και τον καθημενον επ' αυτον, ού απο προσωπουν
E vi um-²trono ¹grande branco e o assentado sobre ele, ²cujo ¹de rosto
εφυγει ή γη και ὁ ουρανος. Και τοπος ουχ εύρεθη αυτοις. 12 Και ειδον τους νεκρους
fugiram a terra e o céu. E lugar não foi-achado para-eles. E vi os mortos,
τους μεγαλους και τους μικρους ἐστωτας εινωπιον του θρονου, και βιβλια αινεωχθησαν.
os grandes e os pequenos, em-pé perante o trono; e livros foram-abertos.
Και αλλο Βιβλιον αινεωχθη ὃ εστιν της Ζωης. Και εκριθησαν οι νεκροι εκ
E outro Livro foi-aberto, que é da Vida. E ³foram-julgados ¹os ²mortos por
των γεγραμμενων ἐν τοις βιβλιοις κατα τα εργα αυτων. 13 Και εδωκεν ή θαλασσα
as-coisas escritas em os livros, segundo as obras deles. E ³entregou ¹o ²mar
τους ἐν αυτη νεκρους, και ὁ θανατος και ὁ "Αδης εδωκαν τους ἐν αυτοις νεκρους.
os ²em ³ele, ¹mortos e a Morte e o Hades entregaram os ²em ³eles ¹mortos;
Και εκριθησαν ἔκαστος κατα τα εργα αυτων. 14 Και ὁ θανατος και ὁ "Αδης
e foram-julgados, cada-um segundo as obras deles. E a Morte e o Hades

εβληθησαν εἰς την λιμνην του πυρος. Ούτος ὁ θανατος ὁ δευτερος εστιν, ἡ λιμνη foram-lançados ⁵adentro ¹o ²lago ³do ⁴fogo. Esta ²a ³morte, ⁴a ⁵segunda, ¹é o lago του πυρος. 15 Και εὶ τις ουχ εύρεθη ἐν τη Βιβλω της Ζωης γεγραμμενος εβληθη do fogo. E se alguém não foi-achado ²em ³o ⁴Livro ⁵da ⁶Vida, ¹escrito foi-lançado εἰς την λιμνην του πυρος.
⁵adentro ¹o ²lago ³do ⁴fogo.

[Novo céu, nova terra]

21.1 Και ειδον ουρανον καινον και γην καινην, ὁ γαρ πρωτος ουρανος και ή πρωτη
E vi um-céu novo e uma-terra nova, ²o ¹pois primeiro céu e a primeira

γη παρηλθεν. Και ή θαλασσα ουκ εστιν ετι. 2 Και την πολιν την ἀγιαν, terra haviam-passado. E o mar não existe mais. E a cidade, a santa,

Ιερουσαλημ Καινην, ειδον καταβαινουσαν απο του Θεου εκ του ουρανου, Jerusalém Nova, vi descendo a-partir do Deus, de o céu,

ήτοιμασμενην ως νυμφην κεκοσμημενην τω αινδρι αυτης. 3 Και ηκουσα tendo-sido-preparada como noiva tendo-sido-adornada para-o marido dela. E ouvi

φωνης μεγαλης εκ του ουρανου λεγουσης: "Ιδου, ή σκηνη του Θεου μετα των uma-voz grande de o céu dizendo: "Eis o tabernáculo do Deus com os ανθρωπων, και σκηνωσει μετ' αυτων και αυτοι λαος αυτου εσονται, και αυτος ὁ Θεος homens, e Ele-habitará com eles, e eles ²ρονο ³dEle ¹serão; sim, Ele-próprio, o Deus, εσται μετ' αυτων. 4 Και εξαλειψει παν δακρυον απο των οφθαλμων αυτων, και ὁ θανατος estará com eles. E enxugará cada lágrima de os olhos deles, e a morte

ουκ εσται ετι, ουτε πειθος ουτε κραυγη ουτε πονος ουκ εσται ετι, ὅτι τα não haverá mais, nem tristeza nem lamentação nem dor não existirão mais, porque as

πρωτα απηλθον." primeiras-coisas se-foram."

05 Και ειπεν ὁ καθημενος επι του θρονου, "Ιδου, καινα ποιω παντα." Και λεγει μοι, E ⁶disse ¹o ²assentando ³sobre ⁴o ⁵tronco, "Eis-que ³novo ¹faço ²tudo." E diz a-mim, "Γραψον, ὅτι ούτοι οι λογοι αληθινοι και πιστοι εισιν." 6 Και ειπεν μοι. "Escreve, porque estas as palavras ²verdadeiras ³e ⁴fieis ¹são." E disse a-mim:

"Γεγονα το Αλφα και το Ω, Αρχη και Τελος. Εγω τω διψωντι δωσω εκ "Me-tornei o Alfa e o Ômega, Princípio e Fim. Eu ²ao ³sedento ¹darei de της πηγης του ὄντος της ζωης δωρεαν. 7 Ό οικουν κληρονομησει ταυτα και a fonte da água da vida livremente. O vencendo herdará estas-coisas, e εσομαι αυτω Θεος, και αυτος εσται μοι υίος. 8 Τοις δε δειλοις και απιστοις serei ²a-ele, ¹Deus e ele será a-mim filho. ²Quanto-aos ¹mas covardes e incrédulos και ἀμαρτωλοις και εβδελυγμενοις και φονευσιν και πορνοις και φαρμακοις και e pecadores e abomináveis e assassinos e fornicários e feiticeiros e ειδωλολατραις, και πασιν τοις ψευδεσιν, το μερος αυτων ἐν τη λιμνη τη καιομενη idólatras, e todos os falsos, a parte deles em o lago, o ardendo

πυρι καὶ θειω, ὁ εστιν ὁ θαυματος ὁ δευτερος.”

com-fogo e enxofre, que é a morte, a segunda.”

[A Nova Jerusalém]

09 Καὶ ηλθεν εἰς εκ των ἐπτα αγγελων των εχοντων τας ἐπτα φιαλας γεμουσας των ἐπτα
E veio um de os sete anjos, os tendo as sete taças cheias das sete

πληγων των εσχατων, και ελαλησεν μετ’ εμου λεγων, “Δευρο, δειξω σοι την γυναικα
pragas, as últimas, e falou comigo dizendo, “Vem, ²mostrarei ‘te a mulher,

την νυμφην του Αρνιου.” 10 Καὶ απηνεγκεν με ἐν πνευματι επ’ ορος μεγα και
a noiva do Cordeiro.” E transportou me em espírito a um-monte, grande e

ὑψηλον, και εδειξεν μοι την πολιν την μεγαλην, την ἀγιαν Ιερουσαλημ, καταβαινουσαν εκ
alto, e mostrou me a cidade, a grande, a santa Jerusalém, descendo de

του ουρανου απο του Θεου, 11 εχουσαν την δοξαν του Θεου. Ό φωστηρ αυτης ὅμοιος
o céu a-partir do Deus, tendo a glória do Deus. O esplendor dela semelhante

λιθω τιμιωτατω, ώς λιθω ιασπιδι κρυσταλιζοντι, 12 εχουσα τειχος μεγα και
a-pedra preciosíssima, como pedra de-jaspe cristalina, tendo parede grande e

ὑψηλον, εχουσα πυλωνας δωδεκα και επι τοις πυλωσιν αγγελους δωδεκα, και ονοματα
alta, tendo ²portais, ¹doze e a os portais ²anjos, ¹doze e nomes

επιγεγραμμενα ἔ εστιν των δωδεκα φυλων των οίων Ισραηλ. 13 απο αινατολων πυλωνες
inscritos, que são das doze tribos dos filhos de-Israel; desde nascente ²portais

τρεις και απο βορρα πυλωνες τρεις και απο νοτου πυλωνες τρεις και απο δυσμων
¹três e desde norte ²portais ¹três e desde sul ²portais ¹três e desde poente

πυλωνες τρεις. 14 Καὶ το τειχος της πολεως εχον θεμελιους δωδεκα και επ’ αυτων
²portais ¹três. E a parede da cidade tinha ²fundamentos, ¹doze e sobre eles

δωδεκα ονοματα των δωδεκα αποστολων του Αρνιου. 15 Καὶ ὁ λαλων μετ’ εμου ειχεν
doze nomes, dos doze apóstolos do Cordeiro. E o falando comigo tinha

μετρον, καλαμον χρυσουν, ὥνα μετρηση την πολιν και τους πυλωνας αυτης. 16 Καὶ
uma-medida, uma-cana de-ouro, para-que medisse a cidade e os portais dela. E

ἡ πολις τετραγωνος κειται, και το μηκος αυτης ὅσον το πλατος. Και εμετρησεν
a cidade ²quadrada ¹fica; a-saber, o comprimento dela igual-a a largura. E ele-mediu

την πολιν τω καλαμω επι σταδιους δωδεκα χιλιαδων δωδεκα. Το μηκος και το
a cidade com-a cana, em ⁵estádios ¹doze ²mil ³e ⁴doze. O comprimento e a

πλατος και το ὕψος αυτης ισα εστιν. 17 Καὶ εμετρησεν το τειχος αυτης ἑκατον
largura e a altura dela ²iguais ¹são. E mediu a parede dela cento

τεσσαρακοντα τεσσαρων πηχων, μετρον ανθρωπου, ὁ εστιν αγγελου. 18 Καὶ ἦν ἡ
quarenta quatro cônados, medida de-homem, que é de-anjo. E era o

ενδομησις του τειχους αυτης ιασπις· και ἡ πολις χρυσιον καθαρον ὅμοιον ὑελω
material da parede dela jaspe; e a cidade ouro puro, semelhante a-vidro

καθαρω· 19 και οἱ θεμελιοι του τειχους της πολεως παντι λιθω τιμιω puro; e os fundamentos da parede da cidade ²com-cada ³pedra ⁴preciosa κεκοσμημενοι· ὁ θεμελιος ὁ πρωτος μασπις, ὁ δευτερος σαπφειρος, ὁ τριτος χαλκηδων, ¹adornados: o fundamento, o primeiro, jaspe; o segundo, safira; o terceiro, calcedônia; ὁ τεταρτος σμαραγδος, 20 ὁ πεμπτος σαρδονυξ, ὁ ἕκτος σαρδιος, ὁ ἔβδομος χρυσολιθος, o quarto, esmeralda; o quinto, sardônica; o sexto, sárdio; o séptimo, crisólito; ὁ ογδοος βηρυλλος, ὁ εινατος τοπαζιον, ὁ δεκατος χρυσοπρασος, ὁ ἑνδεκατος ὑακινθος, o oitavo, berilo; o nono, topázio; o décimo, crisópraso; o undécimo, jacinto; ὁ δωδεκατος αμεθυσος. 21 Και οἱ δωδεκα πυλωνες δωδεκα μαργαριται— ανα o duodécimo, ametista. E os doze portais, doze pérolas — ³individualmente, εἰς ἕκαστος των πυλωνων ἦν ἕξ ἐνος μαργαριτου. Και ἡ πλατεια της πολεως ²um, ¹cada dos portais era de uma pérola. E a avenida da cidade χρυσιον καθαρον ὡς ὄνειρος διαυγης.
ouro puro, como vidro transparente.

[a glória dela]

22 Και ναον ουκ ειδον ἐν αυτῃ ὁ γαρ Κυριος ὁ Θεος ὁ Παντοκρατωρ ναος αυτης Ε ³santuário ¹não ²vi em ela, ²o ¹porque Senhor, o Deus, o Todo-poderoso, santuário dela εστιν, και το Αρνιον. 23 Και ἡ πολις οὐ χρειαν εχει του ἡλιου ουδε της σεληνης ἐ, também o Cordeiro. E a cidade não ²necessidade ¹tem do sol nem da lua, ἵνα φαινωσιν εν αυτῃ, ἡ γαρ δοξα του Θεου εφωτισεν αυτην, και ὁ λυχνος αυτης το para brilharem em ela, ²a ¹porque glória do Deus ilumina ela, e a lâmpada dela o Αρνιον. 24 Και περιπατησουσιν τα εθνη δια του φωτος αυτης, και οἱ βασιλεις της γης Cordeiro. E ³andarão ¹as ²nações por a luz dela, e os reis da terra φερουσιν την δοξαν και την τιμην αυτων εἰς αυτην. 25 Και οἱ πυλωνες αυτης levam a glória e a honra deles para-dentro-de ela. E os portais dela οὐ μη κλεισθωσιν ἡμερας, νυξ γαρ ουκ εσται εκει. 26 Και οισουσιν την δοξαν και ²noite ¹pois não existirá lá). E trarão a glória e την τιμην των εθνων εἰς αυτην. 27 Και οὐ μη εισελθη εἰς αυτην παν a honra dos nações para-dentro-de ela. E não não entrará em ela qualquer-coisa κοινον και ποιουν βδελυγμα και ψευδος, εὶ μη οἱ γεγραμμενοι ἐν τω profana e quem-perpetrar abominaçao e mentira; se não os tendo-sido-escritos em o

Βιβλιω της Ζωης του Αρνιου.
Livro da Vida do Cordeiro.

[o rio dela]

22.1 Και εδειξεν μοι ποταμον καθαρον ὄντας ζωης, λαμπρον ὡς κρυσταλλον, E mostrou me um-rio puro, de-água de-vida, brilhante como cristal, εκπορευομενον εκ του θρονου του Θεου και του Αρνιου, 2 ἐν μεσω της πλατειας αυτης· procedendo de o trono do Deus e do Cordeiro, em meio da avenida dela; και του ποταμου εντευθεν και εντευθεν ξυλον ζωης ποιουν καρπους δωδεκα, e ⁴do ⁵rio ¹lado-cá ²e ³lado-lá uma-árvore de-vida produzindo ²frutos, ¹doze

κατα μηνα ἔκαστον αποδιδους τον καρπον αυτου. Και τα φυλλα του ξυλου εἰς
7conforme ⁹mes ⁸cada ³dando ⁴o ⁵fruto ⁶dele. E as folhas da árvore para

θεραπειαν των εθνων. 3 Και παν καταθεμα οὐκ εσται εκει, και ο θρονος του
cura das nações. E qualquer coisa-amaldiçoada não haverá lá, e o trono do

Θεου και του Αρνιου ἐν αυτη εσται, και οι δουλοι αυτου λατρευσουσιν αυτω. 4 Και
Deus e do Cordeiro ²em ³ela, ¹estará e os escravos dEle servirão a-Ele. E

οψιονται το προσωπον αυτου, και το ονομα αυτου επι των μετωπων αυτων. 5 Και νυξ
verão a face dEle, e o nome dEle sobre as testas deles. E ³noite

ουκ εσται εκει και χρειαν ουκ εχουσιν λυχνου και φωτος ἡλιου ὅτι
¹não ²haverá lá, e ³necessidade ¹não ²têm de-lâmpada e de-luz de-sol, porque

Κυριος ὁ Θεος φωτιει αυτους. Και βασιλευσουσιν εἰς τους αιωνας των αιωνων.
²Senhor ¹o Deus ilumina eles. E reinarão ⁵adentro ¹as ²eras ³das ⁴eras.

[Conclusão]

06 Και λεγει μοι. "Ούτοι οι λογοι πιστοι και αληθινοι. Και Κυριος ὁ Θεος των
E diz a-mim: "Estas as palavras fieis e verdadeiras. E ²Senhor ¹o Deus dos

πνευματων των προφητων απεστειλεν τον αγγελον αυτου δειξαι τοις δουλοις αυτου
espíritos dos profetas enivou o anjo dEle para-mostrar aos escravos dEle

ἢ δει γενεσθαι ἐν ταχει. 7 Ἰδου, ερχομαι ταχυ!
as-coisas-que são-necessárias acontecer em breve. 'Eis-que venho rapidamente!

Μακαριος ὁ τηρων τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου."'
Bemaventurado o guardando as palavras da profecia do livro este."

08 Καγω Ιωαννης ὁ ακουων και βλεπων ταυτα, και ὅτε ηκουσα και εβλεψα, επεσον
E-eu, João, o ouvindo e vendo estas-coisas, mesmo quando ouvi e vi, caí

προσκυνησαι εμπροσθεν των ποδων του αγγελου του δεικνυοντος μοι ταυτα. 9 Και
para-adorar perante os pés do anjo, o mostrando me estas-coisas. E

λεγει μοι. ""Ορα μη! Συνδουλος σου ειμι και των αδελφων σου των προφητων,
diz a-mim: "Oh não! ³Conservo ²teu ¹sou e dos ²irmãos, ¹teus dos profetas,

των τηρουντων τους λογους του βιβλιου τουτου. Τω Θεω προσκυνησον!" 10 Και λεγει
dos guardando as palavras do livro este. ²Ao ³Deus ¹adora!" E diz

μοι. "Μη σφραγισης τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου ὅτι ὁ καιρος
a-mim: "Não seles as palavras da profecia do livro este, porque o tempo

εγγυς εστιν. 11 Ο αδικων αδικησατω ετι, και ὁ ρυπαρος
²próximo ¹está. O fazendo-injustiça, que-faça-injustiça ainda; e o imundo

ρυπαρευθητω ετι, και ὁ δικαιος δικαιοσυνην ποιησατω ετι, και ὁ ἄγιος
que-seja-imundo ainda; e o justo ²justiça ¹que-faça ainda, e o santo

ἀγιασθητω ετι."
que-se-santifique ainda."

[A palavra final de Jesus]

12 "Ιδου, ερχομαι ταχυ, και ὁ μισθος μου μετ' _εμου, αποδουναι ἔκαστω ὥς

"Eis-que venho rapidamente, e a ²recompensa ¹minha comigo, para-dar a-cada-um como
το εργον εσται αυτου. 13 Εγω το Αλφα και το Ω, Αρχη και Τελος, ό Πρωτος και
a obra ²será ¹dele. Eu o Alfa e o Omega, Começo e Fim, o Primeiro e
ό Εσχατος." 14 (Μακαριοι οί ποιουντες τας εντολας αυτου, ἵνα εσται ἡ εξουσια
o Último.) (Bemaventurados os fazendo os mandamentos dEle, para existir o direito
αυτων επι το ξυλον της ζωης, και τοις πυλωσιν εισελθωσιν εἰς την πολιν. 15 Εξω
deles a a árvore da vida, a-saber, ²pelos ³portais ¹adentrarem para a cidade. De-fora
οι κυνες και οι φαρμακοι και οι πορνοι και οι φονεις και οι ειδωλολατραι, και πας
os cães e os feiticeiros e os fornicários e os assassinos e os idólatras, **ε** todos
φιλων και ποιων ψευδος.) 16 "Εγω Ιησους επεμψα τον αγγελον μου μαρτυρησαι ὑμιν
amando e praticando mentira.) "Eu, Jesus, enviei o ²anjo ¹meu para-testificar ²a-vós,
ταυτα επι ταις εκκλησιαις. Εγω εμι ¹Πιζα και το Γενος Δαυιδ, ό Αστηρ ό
¹estas-coisas por as igrejas. Eu sou a Raiz e o Prole de-Davi, o Astro, o
λαμπρος ό πρωινος. 17 Και το Πνευμα και ἡ νυμφη λεγουσιν, 'Ἐρχου!' Και ό ακουων
brilhante, o alvorado. Tanto o Espírito como a Noiva dizem, 'Vem!' E o ouvindo
ειπατω, 'Ἐρχου!' Και ό διψων ερχεσθω. 'Ο θελων λαβετω ὕδωρ ζωης δωρεαν.
que-diga, 'Vem!' E o com-sede que-venha. O querendo que-tome áqua de-vida de-graca.
[um alerta sério]

18 "Μαρτυρω εγω παντι ακουοντι τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου· Εαν
"Testifico eu a-todos ouvindo as palavras da profecia do livro este: Se
τις επιθη επ' αυτα, επιθησαι επ' αυτον ό Θεος τας ἐπτα πληγας τας
algum acresentar a elas, que-³acrescente ⁴a ⁵ele ¹o ²Deus as sete pragas, as
γεγραμμενας ἐν τω βιβλιω τουτω. 19 Και εαν τις αφελη απο των λογων του βιβλιου
escritas em o livro este! E se algum acresentar a elas, que-³acrescente ⁴a ⁵ele ¹o ²Deus as sete pragas, as
της προφητειας ταυτης, αφελοι ό Θεος το μερος αυτου απο του ξυλου της ζωης και ἐκ της
da profecia esta, que-³tire ¹o ²Deus a parte dele de a árvore da vida e de a
πολεως της ἀγιας, των γεγραμμενων ἐν τω βιβλιω τουτω."
cidade, a santa, das escritas em o livro este."
[João se despede]

20 Λεγει ό μαρτυρων ταυτα, "Ναι, ερχομαι ταχυ." Αμην! Ναι, ερχου,
⁴Diz ¹o ²testificando ³estas-coisas, "Sim, venho rapidamente." Amém! Sim! vem,
Κυριε Ιησου!
Senhor Jesus!

21 Η χαρις του Κυριου Ιησου Χριστου μετα παντων των ἀγιων. Αμην.
A graça do Senhor Jesus Cristo com todos os santos. Amém.